

DZIEŃ POMORSKI

BEZPARTYJNE PISMO CODZIENNE

Ostatni numer liczy **10 str.**

Naczelnik Kierownik Dziennika
Redakcja nie zwraca

Redaktor Naczelny i Wydawca: Dr. Adam Brzeski

Redakcja Administracja: Toruń, Szeroka 11

Konto czekowe P. K. O. Nr 166-31

Telefon Redakcji: dzienne 402, nocny 211
Telefon Administracji: 28

Cena numeru w Toruniu i na prowincji **gr. 20**

Oddziały: Gdansk, Stäckeraban 6, telefon 214-94 — Gdynia, ul. 10 lutego, tel. 15-44 — Grudziadz, Sienkiewicza 9, tel. 442, Wełnerowo, Cda/ska 4, telefon 64, — Bydgoszcz, ul. Mostowa 6, tel. 22-18, — Inowrocław, ul. Dworkowa 3, telefon 312.

Rok III.

Toruń, czwartek 3 grudnia 1931

Nr. 279

Drogi Indyj i Anglii rozchodzą się Negatywny wynik konferencji okrągłego stołu

Londyn, 2. 12. (PAT.). Onegdajsze posiedzenie plenarne konferencji okrągłego stołu trwało do godz. 2-giej w nocy. Chciano bowiem wyzerpać listę mówców, ażeby na dziś pozostawić słowo jedynie Mac Donaldowi. Posiedzenie zakończyło się GROZBĄ GANDHIEGO, iż podejmie na nowo akcję cywilnego nieposłuszeństwa w razie, gdyby postanowienia rządu brytyjskiego wywołały nowe rozczarowanie.

Na wczorajszym posiedzeniu konferencji okrągłego stołu Mac Donald wygłosił ekspozycję, w której potwierdził m. in. deklarację z dnia 19 stycznia w sprawie statutu dominjalnego Indyj. Premier oświadczył, iż polityka rządu pozostaje nie zmieniona, zaznaczając, że zdaniem rządu, sprawy wojskowe i zagraniczne muszą pozostać narazie zarezerwowane dla wielkkróla i podlegać decyzji londyńskiej. Również w dziedzinie finansów pewne ograniczenia są konieczne. Premier podkreślił konieczność regulowania sprawy mniejszości, zanim sytuacja będzie mogła technicznie być wprowadzona w życie. Federacja Indyj, zbudowana na demokratycznej konstytucji nie może dokonać się w ciągu miesiąca.

Mac Donald podkreślił, iż rząd zdecydowany jest wprowadzić tymczasowe załatwienie problemów mniejszościowych przez okrojone konstytucji, opartej na schemacie reprezentacji kurjalnej mniejszości.

Gandhi, dziękując Mac Donaldowi, jako przewodniczącemu konferencji w imieniu wszystkich delegatów, podkreślił, iż pierwszym jego wrażeniem po wysłuchaniu mowy premiera jest przywłaszczenie, że zapewne DROGI JEGO I MAC DONALDA SIĘ ROZCHODZĄ. — Była to aluzja do rozczarowania, jakiego oczekuje Gandhi.

Londyn, 2. 12. (PAT.). W wywiadzie prasowym na temat konferencji okrągłego stołu

Gandhi oświadczył, że DEKLARACJA PREMIERA BRYTYJSKIEGO NIE ZASPAKAJA WOLNOŚCIOWYCH ŻĄDAN INDYJ. Rozczarowanie jest tem większe, bo rząd brytyjski wybrał właśnie obecną chwilę, aby ogłosić nadzwyczajne pełnomocnictwa, udzielone gubernatorowi Bengalu dla tępienia akcji terroru, która doskonale może być opanowana przy pomocy zwykłego prawa, dającego władzom brytyjskim dostateczne prerogatywy. Pełnomoc-

nictwa, ogłoszone w Bengalu, stanowiące w praktyce stan oblężenia, są — jak oświadczył Gandhi — sprzeczne z uroczystym przyrzeczeniem premiera Mac Donalda wobec konferencji.

Gandhi wyraził obawę, że SYTUACJA W INDJACH ZAOSTRZY SIĘ DO TEGO STOPNIA, ŻE PO POWROCIE DO INDYJ BĘDZIE ZMUSZONY DO PONOWNEGO ZASTOSOWANIA TAKTYKI OPORU.

Panika ludności w Anglii może zapanować skutkiem spadku funta

Londyn, 2. 12. (PAT.). Sytuacja funta ssterl. zaczyna wywoływać w całym kraju poważne obawy. Wśród szerokiej publiczności spadek funta nie wywołał co prawda dotąd paniki, bowiem dotychczas ceny bardzo mało się podniosły. Aczkolwiek wartość funta w stosunku do kursu złotego paritetu wynosi tylko 2/3, to wartość nabywczą funta w stosunku do funta złotego wynosi wciąż jeszcze 90%. Jednak wśród miarodajnych sfer gospodarczych rośnie obawa, że dalszy spadek funta może pociągnąć za sobą wzrost cen i wówczas wywołać może panikę wśród ludności.

W parlamencie przywódca radykalnej lewicy Labour Party poseł Maxton wystąpił z

nagłym wnioskiem, aby natychmiast przystąpiono do cwałowania sytuacji, wynikłej z katastrofalnego spadku funta i stwierdził niendolność rządu w kierunku opanowania tej sytuacji. Speaker ze względów formalnych wniosek Maxtona uchwilił, ale jest on symptomatyczny, bowiem wskazuje, że Labour Party znalazła wygodną odskocznnię w ataku na rząd.

Przy zamknięciu giełdy londyńskiej funt był notowany: dolar 3,29 1/2, franki 84,17, guldeny 8,51, franki szwajc. 16,92 1/2. Funt szterl. spadł więc od wczoraj o 6 punktów, dochodząc do wartości 13 szylingów 6 pensów, czyli do najniższego swego kursu z lutego 1920 r.

Wojna celna Anglii z Niemcami

Rząd Rzeszy odpowie na angielską zwężkę taryf kontrolores'ami

Berlin, 2. 12. (PAT.). Według informacji „Börsen Knrier“, rząd Rzeszy w odpowiedzi na podwyżkę angielskiej taryfy celnej zdecydowany jest wydać zarządzenia represyjne, o ile Anglia w toczących się obecnie rokowaniach nie uwzględni żądań, wysuniętych w tej sprawie przez Niemców. Rząd Rzeszy nie będzie mógł obojętnie przypatrywać się, jak Anglia zamyka swe granice przed importem Niemiec, stanowiącym dziś jedyną pozycję aktywną gospodarki niemieckiej. Niemcy nie mogą sobie pozwolić na bierny bilans handlowy. Represje niemieckie odbiją się przede wszystkim

na wwozie węgla angielskiego do Niemiec. Ponadto rząd Rzeszy podwyższy stawki importowe na towary nie objęte klauzulą największego uprzywilejowania w umowach z Anglią. Do rzędu tych towarów zaliczyć należy w pierwszym rzędzie tkaniny wełniane i maszynowe z szejca.

Berlin, 2. 12. (PAT.). Ogłoszony dziś został dekret prezydenta Rzeszy, na podstawie którego rząd niemiecki otrzymuje pełnomocnictwa na okres do czasu zebrania się Reichstagu dla zmiany obowiązujących stawek celnych stosownie do potrzeb gospodarczych.

Hitler przeciw hitlerowcom

czy manewr polityczny obliczony na naiwność ludzką?

Berlin, 2. 12. (PAT.). Naczelnictwo partii hitlerowskiej wydało zarządzenie, zawieszające wszystkich czterech przywódców stronnictwa narodowo-socialistycznego w Hesji, mianowicie dr. Besta, Dawidsona, Stawignogę i Wasungę, którzy brali udział w opracowaniu słynnej „proklamacji rewolucyjnej“.

Monachium, 2. 12. (PAT.). Afera nacjonalistycznego dokumentu skonfiskowanego w Darmstacie jest nadal przedmiotem zainteresowania prasy wszystkich odcieni.

Prasa hitlerowska a za nią prasa opozycji prawicowej wobec beznadziejności przedstawienia skonfiskowanego dokumentu jako fałszyfikatę przedstawia obecnie dr. Schäffera jako głównego winowajcę, który wskutek odkrycia pewnych faktów z jego przeszłości nie został wybrany na posła do Landtagu heskiego i chce się zemścić, doniósł dyrektorowi policji we Frankfurcie o dokumencie. Według prasy prawicowej, autor dokumentu dr. Best, sporządzając go, wychodził z założenia, że w Hesji nastąpił przewrót komunistyczny, który należy zwalczać.

Konflikt mandżurski

zbliża się ku szczęśliwemu rozwiązaniu

Paryż, 2. 12. (PAT.). Komitet redakcyjny kończy obecnie projekt, dotyczący uregulowania konfliktu chińsko-japońskiego. W Paryżu uważają, iż dokonano znacznego postępu skoro Nankin godzi się na przedstawiony projekt bez specjalnego terminu całkowitej ewakuacji Mandżurji przez Japonję. Delegacja japońska przestała domagać się zgody Chin na zasadnicze punkty Japonji jako warunku przyjęcia

wzmiankowanego projektu. Jedynym pozostałym punktem spornym jest sprawa środków, mających zapewnić działalność policji w Mandżurji. Oczekują jednak, iż mające nadejść z Tokio instrukcje będą zawierać pewne propozycje w tym kierunku dla przedstawienia ich Radzie.

Sesja Rady zakończy się prawdopodobnie w ciągu dwóch do trzech dni.

SUMĘ 29.500 DOLARÓW

na dobrach Plutowo już wymagalną, mieszczącą się w 800 zł. hektar. odstąpię. Oferty pod „SUMA“ składać do Biura Ogłoszeń P. A. P., Warszawa, Marszałkowska 95.

Błogosławieństwo Ojca św. dla całej Polski

Citta del Vaticano, 2. 12. (PAT.). Podczas audjencji dla alumnów kolegium polskiego, przyjętego przez Ojca św. wraz z rektorem kolegium O. Olejniczakiem, papież wygłosił dłuższe przemówienie, udzielając apostołskiego błogosławieństwa kolegium polskiemu, alumnom, ich rodzinom i całej Polsce.

Zgon zasłużonego kapłana

Rzym, 2. 12. (PAT.). Wczorajszej nocy zmarł na aneurizm serca kanonik kapituły sandomierskiej ks. Józef Rokoszny, znany historyk Sandomierza i Radomia. Ks. Rokoszny był przyjęty onegdaj wraz z biskupem sandomierskim ks. Jasińskim na specjalnej audjencji przez Ojca św. W nocy dostał ataku serca i pomimo pomocy lekarskiej zakończył życie.

Sąd rozjemczy polsko-niemiecki

zaleca załatwienie sporów w drodze rokowań bezpośrednich

Sąd rozjemczy polsko-niemiecki do spraw tranzytu, obradujący pod przewodnictwem konsula generalnego Danji — Kocha, zakończył swe obrady. Rozpatrywano dwie sprawy: jedną, przedłożoną przez rząd niemiecki, a drugą przez rząd polski.

Rząd niemiecki wysunął szereg żądań z dziedziny taryfowej, rząd polski zaś poddał trybunałowi tylko jedną kwestję, dotyczącą dopłat pocztowych.

Sąd rozjemczy wydał orzeczenie, które brzmi: „Sąd rozjemczy uważa, iż jest rzeczą wątpliwą, czy w obecnym stadium obu procedur, będzie można zadość uczynić wnioskowi stron w całej rozciągłości lub nawet w większej części. Sąd rozjemczy uważa za bardzo pożądane, aby w tym stanie rzeczy strony doszły do porozumienia we wszystkich sprawach spornych w drodze rokowań bezpośrednich. W tym celu sąd rozjemczy wyznaczył swego członka dyrektora departamentu Mo-skwy w charakterze przewodniczącego ewentualnych bezpośrednich rokowań ugodowych.“

Wulom w szeregach komunistycznych Francji

Paryż, 2. 12. (PAT.). Na wspólnym posiedzeniu rady administracyjnej federacji związku kolejarzy z komitetem wykonawczym komunistycznej unji pracowników zapadła uchwała, czyniąca poważny wyłom w organizacjach komunistycznych we Francji. Pracownicy kolei państwowych uchwiliłi wystąpić z organizacji komunistycznej i przystąpić do ogólnego związku pracowników kolejowych. Zgromadzenie uchwaliło jednocześnie wydać odezwę do wszystkich pracowników kolei państwowych, w której wykazują zgubny wpływ stronnictwa komunistycznego na związek robotnicze oraz wzywają do wypisywania się ze związków, podlegających jego wpływowi.

Święto narodowe Jugosławii

Białogród, 2. 12. (PAT.). W całym kraju obchodzono wczoraj uroczyste święto narodowe Jugosławii, będące rocznicą proklamacji zjednoczenia Serbów, Chorwatów i Słowenów.

W Białogrodzie z okazji tego święta wszystkie gmachy publiczne i ulice udekorowane. W kościołach wszystkich wyznań odbyły się nabożeństwa. Król i królowa obecni byli na Te Deum, celebrowanem w katedrze białogrodzkiej przez patriarchę w otoczeniu wyższego duchowieństwa. W nabożeństwie uczestniczyli również wszyscy członkowie rządu, korpus dyplomatyczny, wiele wybitnych osobistości oraz licznie zebrana publiczność. Po południu odbyły się koncerty publiczne i zabawy ludowe. Prasa poświęca długie artykuły, omawiając znaczenie rocznicy 1 grudnia i przypominając przy tej okazji rolę, jaką odegrał król Aleksander w dziedzinie zjednoczenia kraju.

Na ratunek Rzeszy spieszą bankierzy amerykańscy

Paryż, 2. 12. (PAT.). Otrzymało tu wiadomości, że szereg główniejszych bankierów amerykańskich opuścił onegdaj Nowy Jork, udając się do Berlina celem wzięcia udziału w konferencji ekspertów finansowych. Konferencja ta została zwołana nagle i ma na celu omówienie zarządzeń, które trzeba będzie przyjąć w stosunku do Niemiec w chwili, kiedy następuje termin płatności krótkoterminowych długów niemieckich, które zostały odroczone dzięki poratorjum prezydenta Hoovera.

Bezprogramowość i dywersje na froncie gospodarczym

Zdawałoby się, iż opinia całego ogółu społeczeństwa jest ta zdrowa zasada, iż walka wewnętrzna w naszym kraju, normalna wymiana zdań na temat korzyści płynących z realizacji programów i ofert tego czy innego stronnictwa, winna się rozgrywać na terenie politycznym, w szrankach starań ideowych i programowych.

Cała zaś sfera zagadnień gospodarczych powinna być z zasady wyłączona z terenu poboju politycznego, gdyż życie gospodarcze nie znosi traktowania go jako odeskocznicy rozgrywki partii czy obozów, lecz wymaga obiektywizmu o partego na kanonach reguł ekonomicznych.

I gdy dziś spoglądamy na przejawy ciężkiego kryzysu gospodarczego, który nam wszystkim nakłada obciążenie trosk, ograniczeń, zaniku ekspansji i twórczej nadbudowy, nakazując ostrożne bytowanie bez dalszego wysiłku i rozpędu do stwarzania nowych wartości na każdym polu gospodarczym, stwierdzić musimy, że zaciętrzewienie polityczne grup opozycyjnych uproszcziło sobie do minimum zadania swe w stosunku do państwa na terenie pracy gospodarczej: gdy obserwować wysiłek zbiorowy w Polsce w kierunku opanowania ostrych form kryzysu ekonomicznego, stwierdzamy, że pracę zasadniczą, twórczą w kierunku walki z hydrą przesilenia WZIAŁ NA SWE BARKI WYŁĄCZNIE RZĄD I OBOZ PRACY PAŃSTWOWEJ, jako współczynnik w konstrukcyjnej pracy rządu we wszystkich zagadnieniach państwowych, natomiast opozycja, czy nią jest lewica socjalistyczna, czy grono stronnictwa ludowego (opozycja piasta, wyzwolenia, związków chłopskich) czy słaba zresztą Chadecja, a wreszcie Stronnictwo Narodowe, wszystkie one wobec zagadnień gospodarczych państwa zajęły pozycję najłatwiejszą i najwygodniejszą: zasadniczego sprzeciwu i nierozczepienia, bo namiętnej, krzykliwej k r y t y k i każdego posunięcia rządu, ale bez pozytywnego programu własnego, bez jasnych wskazań: jak, jakimi środkami i drogami skuteczniej wypełnić te zadania gospodarcze, które kraj mają uwolnić od zatorów przedłużającej się, depresji gospodarczej.

BEZPROGRAMOWOŚĆ I DYWERSJA ZŁOŚLIWYCH I SZKODLIWYCH WYSTAPIEN.

Dotychczasowa dyskusja z racji przerwanej zresztą sesji budżetowej, na sali sejmowej, stała się piewką opozycyjna pracy opozycyjnych obozów na tematy gospodarcze, przerzuca walkę polityczną na teren gospodarczy, i ciężkiej sytuacji gospodarczej kraju używa z a z e r d y s k u s y j n y, najprymitywniejszą demagogią operując hasłem:

— To sanacja winna, jeśli jest źle, to ich wina, odrodzenie może nadeść tylko od nas... Więć od kogo?

Rada Naczelna Stronnictwa Narodowego raczyła opublikować swe zdanie, że Polskę odrodzić może gospodarczo tylko... R Z Ą D N A R O D O W Y, (to znaczy rząd narodowo-demokratyczny (przyp. red.)

„Robotnik“ socjalistyczny zachwala tylko... R z ą d R o b o t n i c z y i W ł o ś c i a Ń s k i jako zbawienie kraju, zaś „hetman“ Kulerski, czy p. Witos, lub inny Waleron wmawia w rzesze włościańskie że ratunek tylko w r z ą d a c h c h ł o p a i f o r n a l a... .

Lewica komunistyczna znajduje oczywiście najlepszą receptę: r z ą d y c z e r w o n e j g w i a z d y b o l s z e w i c k i e j i n a w r ó t d o E u r a z j i s o w i e c k i e j.

Są to jednak wszystkie tylko pobożne życzenia...

Natomiast jeśli chodzi o programowe oświadczenie się tych grup, jak to z r o b i ć l e p i e j, wtedy programy od lewicy do prawicy kończą się na frazesach, lub na powtarzaniu tez, głoszonych przez nasz Oboz, ale z modyfikacjami tego rodzaju, które są w obecnych warunkach ekonomicznych nie do zrealizowania.

Taki charakter miały m. in. i te tezy programowe, które jako „rewelacje“ ogłosiła Rada Naczelna Stronnictwa Narodowego, a o których powiedziano w prasie spokojnej i rzeczowej krótko:

„Szkoda tylko wielka, że autorowie tych mądrych wskazań nie podają sposobów i środków, jakimi program taki możnaby realizować. Bez tego uzasadnienia, cały ten program wisi w powietrzu...“

Strona więc programowa w zakresie naprawy życia gospodarczego kraju, jest nierealna, jest prawie żadna.

Gorzej jest z tą drugą stroną medalu: z t a k t y k ą z ł o ś l i w e j d y w e r s j i n a f r o n c i e g o s p o d a r c z y m.

Stronnictwa i grupy, postawione poza nawiasem nurtu państwowego, dzięki swej ultra opozycyjnej taktyce zwalczania prac rządu, uprawiają wzorowo jedną robotę systematycznie i wzorowo: ostrą negację, i nieprzemyślaną krytyką pełną złośliwości i inwektyw, p o g l ę b i a j ą k r y z y s g o s p o d a r c z y w k r a j u.

Dajmy parę dowodów: walka na fron-

cie gospodarczym wymaga zaufania do rządu, energicznej postawy społeczeństwa, wytworzenia hartu i woli zbiorowej w obronie i przetrwaniu. Jak na froncie wojennym to „m o r a l e“ ma niezmiernie doniosłe znaczenie.

I społeczeństwo nasze zdaje chlubny egzamin. Stoi twardo na posterunku, nie ulega panice, broni swych dóbr pazurami, wytrzymuje ataki złej konjunktury, jednym słowem: **CHCE WYTRWAĆ.**

Ale z boku przychodzą nieponie opozycjoniści, przychodzą trutnie partyjne z furą panicznych argumentów i suflują armji na froncie gospodarczym z dnia na dzień:

Na nic wasze wysiłki... Coraz gorzej... Bankructwo już idzie... „Polonia“ Korfantine pisze, że będzie nowa inflacja... Nie dawajcie pieniędzy do banków — przepadną. Nie popierajcie instytucji państwowych i kredytowych — nie mają pokrycia... Chocajcie lepiej do pończoch i do siennika — bo niewiadomo co może być...

Nie opowiadamy tu tendencyjnych bajeczek. Parę tygodni temu skazano na

Blżej z Prus Wschodnich do Warszawy niż do Berlina

„Berliner Tageblatt“ z dnia 1 grudnia br. w artykule pod tyt. „Polski projekt korytarzowy“ przytacza artykuł Wiliama Wile zamieszczony w „Washington Star“ omawiający „polską tezę“ w sprawie Pomorza, przedłożoną publiczności amerykańskiej przez Aleksandra Lednickiego prezesa polskiej grupy pameuropejskiej.

„Polska nigdy nie odda Pomorza — pisze amerykańskie pismo. — Gotowa jest jednak zawrzeć z Niemcami pakt nieagresji, jeżeli Niemcy zdemilitaryzują kompletnie Prusy Wschodnie. Uzbrojone Prusy Wschodnie, w których Stahlhelm tak żywo się rusza (so rührig) i dla których rozwoju gospodarczego oraz celów obronnych rząd Rzeszy wyasygno-

wał świeżo 1 miliard Osthilfe stanowią ciągłe zagrożenie Polski. Z tego powodu Polska nie może się rozbroić. Jeśli jednak Niemcy zgodzą się na zdemilitaryzowanie Prus Wschodnich i na wóz towarów polskich bez cła do tego obszaru, to Prusy Wschodnie podźwigną się szybko z obecnego ciężkiego położenia gospodarczego.

Nawet z czysto geograficznego punktu widzenia Prusy Wschodnie są bliżej Warszawy niż Berlina i łatwiej mogą prowadzić interesy handlowe z Polską niż z Niemcami“.

Berliner Tageblatt w wielkim dąsem oświadcza, że problem pomorski nie da się tak łatwo rozwiązać. Zapomina widocznie, że jest już dawno i bezapelacyjnie rozwiązany.

Min. Królestwa Jugosławji w gościnie na ziemi polskiej

W dn. 2 bm. przybył do Warszawy k'ewownik jugosłowiańskiej polityki zagranicznej — minister Vojislav Marinkovic, wypróbowany przyjaciel Polski, który czy to na terenie Ligi Narodów, czy też na innych

MINISTER MARINKOWICZ

konferencjach międzynarodowych popiera zawsze gorąco wnioski delegatów polskich. Przyjazd ministra Marinkovic'a nie jest wyłącznie aktem kurtuazji — jest on podjęty chęcią poznania kraju, połączonego więzami nierozzerwalnej przyjaźni z jego ojczyzną, kraju, w którego interesach niejednokrotnie głos zabierał. Wizyta m.n. Ma-

rinkovic'a stosunki przyjazne między obydwojoma krajami jeszcze bardziej zacieśni.

Sympatje Jugosłowian dla Polski datują się oddawna. W drugiej połowie 17-go wieku sukcesy oręża polskiego w walce przeciw otomańskiej inwazji odbiły się silnym cchem na wszystkich ziemiach jugosłowiańskich. Najpotężniejsze dzieło wielkiego pety dubrovnickiego, Gundulic'a, natchnione zostało temi polskimi zwycięstwami, które pierwsze zachwiały niezwykłą dotychczas potęgą turecką. Z drugiej strony literatura polska posiada sporo utworów, osnutych na historii walk serbskich o niepodległość, które pokrzepiły skołataną niewolą dusze polskie w dobie, gdy Serbia odzyskała już swą wolność.

W czasie wojny światowej obydwa państwa przeszły najcięższe koleje: były terenem najstraszniejszych walk, by wreszcie po ustaniu zamieci wojennej, która w Polsce trwała jeszcze o trzy lata dłużej — urzęczywiście swoje zjednoczenie narodowe: niezależność państwową.

Niezawisłość polityczna obu państw powstała w oparciu o te same traktaty międzynarodowe i ten sam wzrok stwarza trwałe podstawy dla naszej wspólnoty politycznej, którą wzmacniają jednakże słowiańskie pochodzenie i pokrewne języki, ufałtujące po znanie kultury, nauki i ludzi. Jugosławja i Polska są dziś ważnymi czynnikami w polityce międzynarodowej. Polityka ich jest polityką pokoju i międzynarodowego porozumienia.

Należy podkreślić, że w osobie ministra Marinkovic'a witamy wielkiego męża stanu, którego imię dziś jest głośnie w całym świecie. Minister Marinkovic jest zdecydowanym zwolennikiem współpracy z Fran-

cją, reprezentując jednocześnie kierunek ta godniejszy w stosunku do Włoch, z którymi pragnie utrzymać dobre stosunki. Jest on jednocześnie zdecydowanym antyrewizjonistą i antyanschlussowcem, współpracując w tej dziedzinie na terenie międzynarodowym z Polską w jak najściślejszej harmonji. Jest nadto mężem stanu, posiadającym wysoki autorytet na terenie międzynarodowym.

To zaciętrzewienie partyjne wkraczające w obłąd...

Taką jest robota klik partyjnych, gdzie już zmysł państwowy zwyrodniał, a szare bractwo od pióra, kierowane przez niedorosłych do swych zadań polityków, wylewa atrament złości na papier, nie wiedząc, że tą czernią zalewa srebrne pióra Orła Białego, na kolor czarny...

Może nieświadomie nawet, ale czy nieświadomość uwalnia od odpowiedzialności?

Piszą i mówią... A plotka zła, osłabiająca hart ducha, idzie między płoty i opłotki, między kupca i rzemieślnika, między chłopa i drobnego urzędnika, między tych ludzi, co wierzą bezkrytycznie, gdy „pan poseł, czy pan sekretarz partii mówią“...

Wyniki? Odpływ gotówki obiegowej do banków czy w Gdańsku czy zagranicę, czy do własnego „tresoru“ w... sienniku, lub pod podłogą.

A potem przychodzą ci sami kupcy, czy rolnicy, czy inni do banków i kas i proszą o zdyskontowanie weksla, o pożyczkę krótkoterminową, o zwykłą, normalną operację kredytową.

A tymczasem niepokój sztuczny, złośliwy, plotka nieodpowiedzialna wypłasza setki i tysiące z kas instytucji kredytowych, bo bankowość cała polega tylko na... zaufaniu.

I dlatego twierdzimy to z całą odpowiedzialnością, po licznych rozmowach z przedstawicielami tych instytucji kredytowo-bankowych, co rękę trzymają na pulsie obiegu pieniężnego, że ta robota dywersyjna złej prasy i jej niedojrzałych państwowo mocodawców jest złem wyraźnym, stwierdzonym, karygodnym, że ona pogłębia nasze przesilenie gospodarcze, ona rdzą przegrza stał naszego zbiorowego wysiłku, ona odjaje najgorszą usługę naszym wrogom, bo w wyścigu pracy i walki z kryzysem gospodarczym tępi nam jeszcze tę broń, jaką trzymaną w rękę, i wystawia nas na sztych wroga.

I z tem złem czas najwyższy skończyć.

Dr. B.

cja, reprezentując jednocześnie kierunek ta godniejszy w stosunku do Włoch, z którymi pragnie utrzymać dobre stosunki. Jest on jednocześnie zdecydowanym antyrewizjonistą i antyanschlussowcem, współpracując w tej dziedzinie na terenie międzynarodowym z Polską w jak najściślejszej harmonji. Jest nadto mężem stanu, posiadającym wysoki autorytet na terenie międzynarodowym.

Miejmy jednak nadzieję, że po obecnej wizycie p. ministra Marinkovic'a i po rozwinięciu szerszej akcji przez izby polskojugosłowiańskie w Białogrodzie, Zagrzebiu i Warszawie, osiągniemy wspólnie i na polu współpracy gospodarczej dodatnie wyniki.

Zaniepokojenie w Londynie

Z Londynu donoszą, że ogólna sytuacja Anglii znajduje się już w fazie wzrostu cen, spowodowana spadkiem funta. Cena chleba podniosła się o piętnaście, mleka zaś o dwadzieścia procent.

Stały spadek funta wywołuje coraz większe zderowanie w City, gdzie jedynym tematem rozmów jest poważne zachwianie szeregu pierwszorzędnych domów bankowych, które praktycznie są dziś niewypłacalne.

Wyjaśnienie

Senator Loewenherz prosi o zaznaczenie, że aczkolwiek obecny był w Paryżu podczas obrad kongresu w sprawie uzbrojenia, został jednak omyłkowo podany jako uczestnik delegacji polskiej na tym kongresie, albowiem żadnego udziału w jego obradach nie brał.

„Zonglują rewolucją jak małpa brzytwą” Oblicze hitlerowców w niezależnej prasie niemieckiej

Jak już donosiliśmy, niedawno toczył się w Niemczech sensacyjny proces przeciw dwóm dziennikarzom niemieckim, redaktorom tygodnika „Weltbühne“ Osietzkiemu i Kreiserowi, którzy skazani zostali, każdy na 18 miesięcy więzienia za „zdradę tajemnic wojskowych”, a mianowicie za sensacyjne rewelacje o wydatkach na tajne zbrojenia napowietrzne Rzeszy.

Fakt ten rozdmuchał rozgłos o obu dziennikarzach na miarę bardzo szeroka, a tygodnikiem „Weltbühne“ zainteresowała się żywo prasa europejska. Ciekawe są uwagi Osietzki o ruchu hitlerowskim, zamieszczone w „Weltbühne“ z dnia 24 listopada w artykule p. tyt.: „Wer gegen wen?“ (kto przeciw komu), z którego wyjątki zamieszczamy poniżej:

„W partii hitlerowskiej niema nic oryginalnego, nic twórczego... wszystko jest zapożyczone. Nie posiada ona ani własnego duchowego inwentarza ani żadnej idei; program jej to zebrane z całego świata nonsensy. Cały jej styl podawania się na zewnątrz (ihr äusseres Habitus) i zapas frazesów pochodzą częściowo od radykalnych lewicowców, częściowo od Mussoliniego, a częściowo od budzących się Węgier. Jedynie tylko związkowe hasło „Juda verrecke“ — „głń żydzie!“ jest dorobkiem rodzimej kultury. Miljonowa ta partja z jej obfitym kapitałem, czerpanym z przemy-

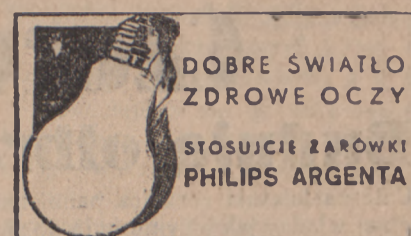
ślu, naskupywała w wycieczkach swych w dziedzinę ducha zawsze tylko najbrzydliwsze i najstarsze rupiecie (Klamotten).

O ile chodzi o ich teoretyków jak Feder i Rosenberg, to jakakolwiek dyskusja z nimi jest niemożliwa, z tak kutym praktykiem, jak Goebbels można zawsze jeszcze rozmawiać czubkami butów (während man mit einem viefen Praktiker wie Goebbels immerhin noch mit den Stiefelspitzen diskutieren kann). — Wszystko w partji hitlerowskiej jest naśladownictwem, wszystko przez nią przedsięwzięte jest kiepskim plagjatem. Nawet jej gazety na-

śladowają do złudzenia zarówno formatem, jak i układem graficznym inne pisma poczytne. Wszystko co znajdujemy w tej narodowo-socjalistycznej partji jest zagrabione, skradzione; materiał to dla tępych głów, lecz zręcznych paleców.

Kierownicy partji, ze skrajnej lewicy bowiem zagarnęli sobie socjalną rewolucję i rzucili ją między swoich ludzi. Zonglują tem teraz jak małpa brzytwą i poderżną nią sobie sami w końcu własne gardło.

Wiele raeji mieści się w tym sędzie dziennikarza niemieckiego o hitlerowcach.

Kanonizacja Alberta Wielkiego

Katolicy francuscy postanowili ostatnio przedłożyć Watykanowi projekt kanonizacji znakomitego filozofa wieków średnich, znanego dzisiaj pod imieniem Alberta Wielkiego. Albert, Niemiec z pochodzenia, spędził znaczną część życia we Francji i uważany jest powszechnie za jeden z filarów francuskiej myśli filozoficznej. Albert Wielki nauczał w szkołach dominikańskich w Kolonii, Ratzbonie oraz w Strassburgu, zanim przeniósł się na stałe do Paryża. Zasłynął jako znakomity uczonec i pedagog, a jednym z jego uczniów stał się Tomasz z Akwinu, późniejszy twórca filozofji scholastycznej.

Albertowi Wielkiemu przypisują ojcostwo dzisiejszej fizyki, chemii i biologji. Należy on niewątpliwie do najświetniejszych postaci Średniowiecza, to też nie należy się dziwić, że kanonizacja jego jest uważana we Francji za fakt ogromnej doniosłości.

Rozruchy bezrobotnych w Anglii

W Anglii dochodzi coraz częściej do rozruchów bezrobotnych, wywołanych gwałtownym spadkiem waluty angielskiej, który spowodował znaczną zwyżkę cen, podczas gdy płace pozostały te same. — Powyżej widzimy jak policja konna rozprawia z bezrobotnymi demonstrantami na przedmieściu robotniczym w Londynie, Cambdownton.

Młoda Italia maszeruje Związek Balila liczy 2 i pół miliona członków

Rozwój formacji faszystowskich młodzieży przybiera tak szeroki zasięg, że należy im poświęcić baczniejszą uwagę. Tak pisze rzymski korespondent „Tempsa“.

Celem głównym tych organizacji jest, jak wiadomo, rozszerzenie ducha militarnego w narodzie włoskim i zapewnienie ciągłości systemowi politycznemu zainaugurowanemu przez II. Duce.

Według raportu złożonego przez dyrektora związku Balila, liczba młodocianych członków tej organizacji wynosi przeszło 2 i pół miliona. Italia liczy 5 milionów dzieci i młodzieży od 8—18 lat — czyli, że połowa całej młodzieży włoskiej ujęta jest dzisiaj w ramy faszystowskiej formacji.

Te dwa i pół miliona jest rozczłonkowane między 762 legje. Przeszło 43.000 oficerów milicji i instruktorów faszystowskich pracuje w tych związkach, nieząc chłopców strzelania nawet z karabinów maszynowych.

Raport posła Ricci (dyrektora naczelnego Balila) stwierdza, że przygotowanie młodzieży do służby morskiej i lotniczej, odbywa się ze szczególną starannością. Młodzież dorastająca okazuje najwięcej zainteresowania lotnictwem i często zwiedza warsztaty i aerodromy.

2000 kapelanów katolickich czuwa nad duchową strawą rozwoju Młodej Italji, co należy podkreślić — pisze „Tempsa“. — Mimowoli nasuwa się pytanie, czego Italia chce jutro dokonać z tą olbrzymią siłą?

Walny triumf drużyny polskiej w Berlinie Entuzjastyczne głosy prasy niemieckiej o toruńczyku Stogowskim

Prasa niemiecka, omawiając zwycięstwo drużyny hokejowej Legji warszawskiej w spotkaniach z Brandenburgskim Związkiem Sportu Zimowego, wskazuje na wysoką klasę gry drużyny polskiej, podkreślając przytem, iż zwycięstwo było zupełnie zasłużone.

Biuro Wolffa pisze o „walnym triumfie“ drużyny polskiej, na który przez swą wybitną metodę gry eufornicznie zasłużyła.

Hugenbergowski „Montag“ podnosi zrozumienie przez członków drużyny polskiej, iż hokej na lodzie jest sportem zespolowym. Równocześnie dziennik podkreśla wybitną grę bramkarza polskiego Stogowskiego, o którym powiada, iż jest „jak żywe srebro“.

„Die Neue Montagsztg.“ podkreśla również zasługę w zwycięstwie drużyny polskiej bramkarza Stogowskiego, który jest „unikatem samym w sobie“ i potrafił odbić wszystkie strzaly przeciwnika.

„B. Z. am Mittag“ pisze: „Prawdziwą radość odczuwało się, patrząc na drużynę warszawską, która zadawała dobranej drużynie Brandenburgskiego Związku Sportu Zimowego w pierwszym spotkaniu drugoczącą klęskę 6:0 i wygrała również w spotkaniu rewanżowym w stosunku 1:0. Byli to sami młodzi zręczni gracze, którzy mają nie tylko dobre warunki i stoją pod względem technicznym na bardzo poważnym poziomie, lecz wiedzą sami dobrze

o co chodzi. Z tego, jak oni współdziałają ze sobą i jak gonią krążek aż do samej bramki, gracze brandenburscy mogli się jeszcze wiele nauczyć. Nawet bramkarz brandenburski, który zwłaszcza w pierwszym dniu był w złej formie, mógł u polskiego bramkarza wiele podpatrzeć. Dzielnym Stogowski, który podczas ostatnich mistrzostw Europy poświęcił swemu zamiłowaniu do hokeja na lodzie 4 zęby, był często w swoim drganiu i ruchliwości za bawny i wywoływał (zwłaszcza w pierwszym występie) często burzę wesołości; na on jednak przytem poważną wiedzę i nie zawiódł ani razu.

„Vossische Zeitung“ podkreśla grę faire drużyny polskiej oraz zaznacza, że niezwykle wprawy bramkarz polski zyskał jej szybko sympatję zebranej w pałacu sportowym publiczności.

„Deutsche Zeitung“, donosząc o rozgrywkach hokejowych pomiędzy drużynami niemieckimi a polską i angielską zaznacza, iż spotkania te chociaż przyniosły Niemcom dużo mniejsze zwycięstwo, aniżeli się tego Niemcy spodziewali, to jednak ujrano przy tej sposobności coś, co się niestety dziś rzadko spotyka: „Dobry sport bez zarzutu oraz grę o bardzo pięknym stylu“.

Dziewięciu kochanków Greta Garbo Sława pięknej Szwedki trwa bez przerwy

Dziewięciu wybrańcom losu — dziewięciu przedstawicielom brzydszej połowy rodzaju ludzkiego, danem było zadowolić ambicję licznych milionów mężczyzn „zakochanych do szaleństwa“ w czarującej wampiryzacji jasnowłosej Szwedce Grecie Garbo i zdobyć jej miłość... przynajmniej na ekranie.

Dziewięciu szczęśliwych usłyszało z ust Czech skandynawskiego sfinksa faseynujące słowo: kocham!

Kto wie czy i gdzie zatała się mglista i niewyraźna linja graniczna między partnerką filmową, a żywą kobietą? Kto wie, czy Greta Garbo słowa „kocham“ nie powiedziała któremuś z dziewięciu amatorów... naprawdę.

Kim byli ci szczęśliwi?

Romantyczny Riccardo Cortez grał główną rolę w pierwszym filmie Greta Garbo „Natchnienie“. Film ten ukazał się w roku 1926. Riccardo Cortez był wówczas bardzo już sławny — miodziutka Szwedka, zupełnie jeszcze nieznaną. Ustroiła się wówczas w oryginalny

kostjum o wysokim kołnierzu, w którym wyglądała niezmiernie fantastycznie odmiennie od innych gwiazd filmowych z Hollywood. Ta prenijera Greta Garbo rzuciła cały świat... kinematograficzny do jej stóp. Imię Greta Garbo było od dnia tego na wszystkich ustach, o sławny jej partnerze przestano natomiast mówić.

Po tem wystąpił na plan pierwszy inny amant: Antonio Moreno hiszpan o wulkanicznym temperamentem, trudny do okiełznania. Greta Garbo była już wówczas „boską Gretą“ i ukazywała się nadal w ciężkich dżugach powłoczystych strojach sobie tylko właściwych.

Trzecim „amantem z srebrnego ekranu“ był John Gilbert znany z „Parady miłości“ noszący młodość i radość życia, kontrastowo sprzeczny z tajemniczym marzycielstwem jasnowłosego wampira. Para ta — może właśnie dzięki swej kontrastowości — odnosiła niebywale sukcesy na obu półkulach.

Po tem wystąpił na widownię Lars Hansen,

rodak Greta, spokojny Szwed o blond włosach, dalej Konrad Nagel i Nils Asther.

Nastąpiła era dźwiękowców. Pierwszym filmem mówionym Greta Garbo była Anna Christie. Film ten wzniósł jeszcze sławę skandynawskiej wampiryzycy. Kontrast między jej niskim głosem, a eteryczną figurą podniósł jeszcze zainteresowanie publiczności. Partnerem jej był rudy Charles Bickford, amerykańnik o rozchełstanej burszowatej figurze, potem smukły, dystyngowany Gawin Gordon oraz Robert Montgomery.

Z dziewięciu amantów Greta Garbo Lars Hanson już nie żyje, Ricardo Cortez został już skreślony z listy gwiazd jako ofiara dźwiękowego filmu, Moreno znikł już ze srebrnego ekranu.

A Greta Garbo? — rozmarzona dziewczyna z pod ciachych fjordów? Blask bijący od nowej gwiazdy, rywalki jej Marleny zaczyna przyciemniać sławę pięknej Szwedki.

Taki bwa zwykle los gwiazd!

2572 statków do Gdyni zawinęło w ciągu 10 miesięcy

W ciągu pierwszych 10-ciu miesięcy rb. (styczeń — październik) zawinęło do portu gdynieckiego ogółem 2572 statki, z czego 735 statków z ładunkiem i 1.837 statków próżnych. Na statkach tych przybyło do Gdyni 511.083 ton ładunku oraz 7.028 pasażerów.

W tym samym okresie wyszło z Gdyni ogółem 2.560 statków, z czego 2.058 statków z ładunkiem i 502 statki próżne, które udały się po ładunek do innych portów. Ogółem na statkach, które wyszły z Gdyni wywieziono 3.804.540 ton ładunków, w tem 3.508.058 ton węgla cksportowego, oraz 7.095 pasażerów.

Czerwone warjactwa

Budują olbrzymie rzeźnie a ludność głoduje

Czternastoletnia rocznica panowania so wieckiej władzy jak zwykle była obchodzo- na miliardowymi obrachunkami. Miljardy wydano na uruchomienie nowych przedsię- biorstw. Jakże to są przedsiębiorstwa — o tem się nie mówi. Odżywianie wogóle — w przyszłości, też w milionach. Młodzież śpiewa na pociechę „będziemy jeść mięso”, „będziemy latać”, „będziemy syccy...” w przyszłości!

Pod Leningradem „budują się” olbrzy- mie hale i rzeźnie, tak zwane „miasokombi- nat”. Rzeźnie te mają być gigantycznych rozmiarów. Ten „miasokombinat” „da” 3.200 tonn cielęciny, 54.000 tonn wieprzo- winy, 31.000 tonn wędlin. Obroty oblicza- ne są na miljardy. Pracować tam będzie 15.000 robotników. Bolszewickie Chicago.

A z czem były sandwiche podczas 14-le- tniej uroczystości, nie wypada pytać. A lu- dzie są tacy jeszcze zacofani, że piszą do krewnych zagranicą, żeby im kawałek sło- niny przysłali. Co za burżuazyjne przyzwy- czajenia, żeby prosić o kawałek słoniny wówczas, gdy się budują olbrzymie rzeźnie!

W 14-letnią rocznicę zawiadomiono wszy- stkich i każdego z osobna, że uczeni sowiec- cy zdobyli już słońce.

Około Taszkientu uruchomiono słonecz- ny aparat do gotowania. Tamże słoneczne łaźnie, źródła z gotującą wodą. Za kilka lat co trzeci obywatel będzie latał na wła- snych aparatach, udoskonalonych we wła- snych fabrykach, których szybkość będzie trzy razy większa od obecnej.

Samoloty, wertolety, helikoptery i ae- rostaty w setkach tysięcy będą szybowały pod sowieckim niebem. Genjusz sowiec- ki stworzy cuda.

Na uregulowanych rzekach „będą” u- rządzone wodospady, które dadzą tanią „elektroenergię”. Pod Kamysynem elek- tro-wodospad (już w budowie) „będzie” rozporządzał 3-miljonową siłą nośną. Po lodzie tych rzek jeździć będą aerosanie. Europejskie terytorjum sowieckie będzie połączone tunelem przez Ural, z wodnymi drogami Syberji.

Z cichego oceanu Lodowatego „można będzie” drogą rzeczną dostać się na Krym, do morza Bałtyckiego i Kaspijskiego. U- tworzy się wiele nowych jezior, kanałów, rzek, według projektu jakiegoś inżyniera Andrejewa.

Widocznie dlatego w szkołach średnich niema podręczników. Bo i po co? Czeka ją zapewne na urzeczywistnienie projektu inżyniera Andrejewa. Wówczas będą wy- dane nowe podręczniki geografji z nowymi górami, rzekami i jeziorami.

Wprawdzie „Krasnaja Gazieta” wyraża pewne wątpliwości, pisząc: „Organizacje dużo obiecują, a jak przyjdzie do czynu, to rezultaty opłakane”.

A jeżeli tak będzie z rzeźniami, ze słoń- cem, kanałami, tamami wodnymi? Ale to

wszystko głupstwo. Drobniactwo.

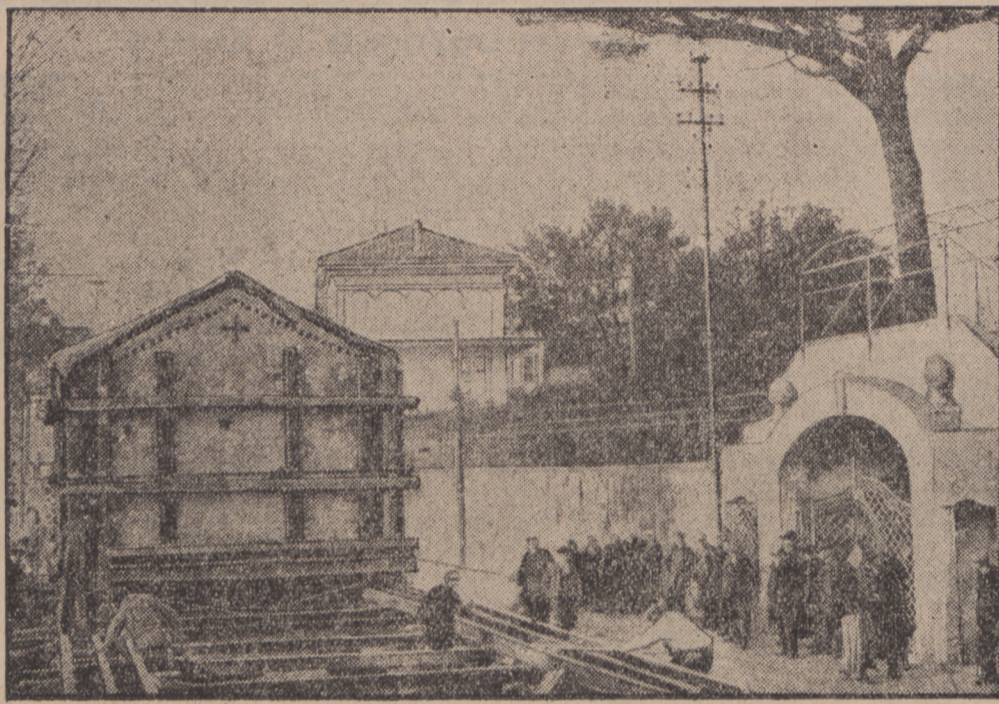
Ważniejszy jest program Karola Rad- ka, który twierdzi niezbicie, że w ciągu naj- bliższych dziesięciu lat, republika sowiecka będzie od Oceanu Spokojnego aż po Ren i łącznie z Balkanami. To znaczy, że naj- mniej 400 milionów ludzi będzie korzystało z dobrodziejstw sowieckiej gospodarki.

Ludzie będą ubrani, obuci i sami... ge- nusze! A wszystko inne ułoży się. Szwai-

caria będzie cudownym „Kurortem”, z któ- rego korzystać będzie międzynarodowy pro- letariat pod rządami genialnych rad so- wieckich.

Jednym słowem, według zdania Bernar- da Shawa — „Jutro wybudują pomnik Le- nina w New-Yorku”; o tem, czy jutro bę- dzie jeszcze mauzoleum Lenina w Rosji, an- Shaw ani Radek nie piszą, ani nie mó- wią.

Przeprowadzka starego kościoła włoskiego

Jeden z najstarszych kościołów włoskich musiał ustąpić miejsca współczesnym potrzebom komunikacyjnym. Znajduje się on w małej górskiej miejscowości włoskiej Pijanezza w pobliżu Turynu, a zbudowany został przed 800laty. Obecnie kościółek ten ze względu na komunikację musiano przewieźć na rolkach na inne miejsce.

Ile kosztuje Nowy Jork i Paryż

Stolica Francji najbogatszym miastem na świecie

Przed kilku tygodniami prasa amery- kańska podała szczegółowe obliczenia, do- tyczące New-Yorku, który osza- cowany został przez ekspertów na ogólną sumę 500 miliardów dolarów. Obliczenia te zawstydziły najwidoczniej ojców Pary- ża, którzy nie wiedzieli nic pewnego o wartości stolicy Francji, gdyż w kilka dni po oszacowaniu New-Yorku, magistrat Pa- ryża rozgłosił ankietę, mającą na celu usta- lenie ogólnej wartości miasta.

Prasa francuska zamieściła wyniki tej ankiety, które przedstawiają się następu- jąco: 1) Nieruchomości w obrębie Paryża,

będące własnością państwową, oszacowane zosłały na ogólną sumę 80 miliardów, w czem sam tylko Louvre na 50 miliardów, 3) Nieruchomości, stanowiące własność de- partamentu Sekwany, oszacowano na 445 milionów, 3) Wartość kolei podziemnej — 20 miliardów, 4) Instalacje gazowe i elektryczne — 4 miliardy, 5) Własność miejska — 27 miliardów itd. itd.

Ogółem nieruchomość miasta Paryża oszacowane zostały na sumę 208 miliar- dów, plus katedra Notre-Dame, będąca za- bytkiem o bezcennej wartości.

Omawiając wyniki ankiety, prasa fran-

Haematogen „Erbe”

jest środkiem leczniczym, przywracającym w najkrótszym czasie siły żywotne wyczerpanym fizycznie i nerwowo organizmom. Dla neu- rasteników zatem, uzdrowieńców i wszystkich osłabionych fizycznie i duchowo, stosowanie Haematogenu „Erbe” jest gwarancją rychłego powrotu do zdrowia.

Pamiętajcie zatem wszyscy, iż Haemato- gen „Erbe” wpływa odżywczo na tworzenie się oraz odnawianie czerwonych ciałek krwi zawierających żelazo a powodujących utrzy- manie tkanek ciała ludzkiego w stanie nor- malnego zdrowia i rozwoju. Przez dostarcza- nie organizmowi krwi zdrowej, utrzymującej normalną ciepłotę ciała, daje Haematogen „Erbe” odporność potrzebną do walki z bak- terjami chorobotwórczymi.

Jako lek jest Haematogen „Erbe” smacz- ny w użyciu, przez zaś szybką asymilację, po- siada wartość najodpowiedniejszego środka odżywczego i wzmacniającego. Dr. L. K.

Czy wiecie, że...

— Najstarszą kobietą w Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanji jest Katarzyna Plunkett, Irlandka z hrabstwa Louth, która obchodziła niedawno 111-tą rocznicę urodzin.

— Woda morską zamarza wskutek zawar- tości w niej soli przy temperaturze niższej od zera, np. woda w Bałtyku przy 1 stopniu ni- żej zera, woda w Atlantyku przy 2 i pół sto- pnia niż zera.

— Stadion Olimpijski w Los Angeles, wy- kończony zupełnie w tych dniach, może pomie- ścić 105.000 widzów.

— W Indiach rośnie pewien gatunek gro- chu, który przepowiada trzęsienie ziemi, zwi- ja bowiem liście na kilka godzin przed spo- dziewanym wstrząsem.

— Ogólna liczba maikutów na kuli ziem- skiej wynosi według obliczeń statystycznych ok. 6% w stosunku do ogółu ludności.

— 95-letni Ryszard Denny z Noblesville (U. S. A.) zamierza wstąpić poraz ósmy w stan małżeński z partnerką, liczącą 85 lat.

J. O. CURWOOD.

Dolina ludzi milczących

Powieść

23) Przekład autoryzowany Jerzego Marlicza

Zwarł prawą dłoń w pięść i pół ciałem pochylił się w kierunku inspe- ktora.

— Czy to z racji tej dziewczyny, która się kryje w twoim dworku, Ked sty?

Lecz nawet w chwili, gdy gotów był uderzyć pięścią tego człowieka, odczuł mimowolny podziw wobec ka- miennego spokoju przeciwnika. Nie słyszano nigdy, by ktoś się poważyl nazwać inspektora lotrem, a jednak, z wyjątkiem głębszego rumieńca, Ked sty pozostał niewzruszony. Spozierał tylko na Kenta czas jakiś jakgdyby rozważając, co tamtem wie napra- wdę, a czego się tylko domyśla. Gdy zaś przemówił, głos miał tak spokoj- ny i równy, aż się Kent zdziwił.

— Nie mam ci wcale za złe, Kent, ani będę miał za złe, jeśli prócz lo- tra, którym mnie już poczesztowałeś, wymyślisz inny jeszcze jakiś epitet. Sądzę, iż będąc na twoim miejscu uczyniłbym to samo. Jak widzę, nie możesz pojąć, że wobec łączącej nas

niegdyś przyjaźni, nie czynię wszy- stkiego co jest w mojej mocy, by cię ratować. Otóż wylazilbym ze skóry, gdybym wierzył, iż jesteś niewinny. Jest jednak przeciwnie. Wierzę, że jesteś winien. Zeznanie twoje, gdyż sam siebie oskarżał, było tak komple- tne, że nic dodać, nic ująć. Ale na- wet gdybym przypoścmy uwierzył, że nie ty zabiłeś Johna Barkley...

Urwał i pół obrócony do okna w zadumie kręcił siwego wosa.

— Gdybym nawet temu uwierzył — ciągnął po chwili milczenia — miał byś bądź co bądź dwadzieścia lat więzienia za krzywoprzysięstwo i roz- zmysłne wprowadzenie władzy w błąd. Winien jesteś, Kent, jeśli nie w ten, to w inny sposób. A co do dziewczyny... w moim dworku niema żadnej dziewczyny.

Skręcił ku drzwiom; Kent nie usi- lował nawet go zatrzymać. Słowa wy- biegły mu na usta i marły bezdźwięcz- nie. Skoro zaś Kedsty wyszedł, Kent długą chwilę jeszcze spozierał na ście-

lący się za oknem krajobraz, nie wi- dząc jednakże nic zgoła. Przy pomocy paru spokojnych słów, inspektor roz- walił pracownicę wznieiony gmach nadziei i złudzeń. Miał zupełną rację, twierdząc, że jeśli uda mu się uniknąć ręki kata, czeka go cela więzienna, za popełnienie przestępstwa równego nie mał zbrodni morderstwa. Jeśli bowiem nie zabił, znaczy, że przysięgł fałszy- wie i to na łożu śmierci. Wierze dwa- dzieścia lat w cel więzienną. Przy la- godzących okolicznościach i w najlep- szym razie — dziesięć. To, albo szu- bienica.

Pot wystąpił mu na czole. Już nie przeklinał inspektora. Gniew pierzchł. Kedsty miał poniekąd rację. Trzeźwo oceniał rzeczy i bez względu na to czuł w skrytej głębi serca, nie mógł postąpić inaczej. Ale jakimże szaleń- cem był on sam, James Kent, niena- widzany kłamstwa jak zarazy, a teraz kłamca naigorszy, kin as kiew — jak mówią Indianie, — krzywoprzysięzca w chwili zgonu.

Przygniął go straszliwy ciężar bez nadziei, pogrążając w chwilo- wym otepieniu. Lecz w miarę, jak mi- nuty płynęły, duch wojowniczy upo- mniał się o swoje prawa. Kent nie na- leżał do gatunku ludzi idącego pod nóż pokornie jak barany. Niebezpie- czeństwo budziło w nim zawsze nie-

spodziewane źródło energii, nigdy zaś dotąd nie znajdował się w położeniu tak rozpaczliwym.

Pociągało go przedewszystkiem ot- warte okno. Przygody weszły w krew i w nerwy. Tam zaś, poza zielonym, falującym wałem boru, leżały możli- wości przygód największych. Zna- lazłszy się w sercu kniej unilowa- nych, gotów był nawet umrzeć, jeśli walkę przegra. On, dotychczasowy łowca ludzi, potrafi zagrać rolę ści- ganej zwierzyny genialnie, jak nikt inny. Trochę tylko swobody, fuzję w garść i świat stanie otworem!

Oczy świeciły mu dziarskim o- gnem, lecz zwolna płomień ów wy- gasł. Otwarte okno, szczerze mówiąc, było ironją losu. Stoczył się na brzeg łóżka i usiłował stanąć na nogach. Od- razu zakreśliło mu się w głowie. Zwa- pił, czy wylazłszy przez okno, potrafi dać sto kroków chociażby. Lecz tu na- sunęła mu się myśl nowa. Powoli od- zyskiwał równowagę. Chwiejąc się, przemaszerał przez pokój tam i zpowrotem. Odkąd trafiła weń kula metysa, był na nogach poraz pierw- szy. Oszuka więc Cardigana. Oszuka Kedsty'ego. Przyrost sił zachowa w tajemnicy. Uda chorego do końca, po- czem, pewnej nocy, wykorzysta ot- warte okno.

(Ciąg dalszy nastąpi)

Smutny, a druzgoczący akt oskarżenia przeciw W. Korfantomu

Na łamach katowickiej „Polski Zachodniej” w nrze 318 z dn. 29 listopada br. pojawił się w formie publicystycznej istotny akt oskarżenia ze strony opinii publicznej przeciw Wojciechowi Korfantomu, obecnemu przewodniemu stronnictwa Chrześcijańskiej Demokracji.

W artykule p. t. „Słowa i czyny, prawda o obliczu moralnym p. Wojciecha Korfanteo”, „Polska Zachodnia” zamieszcza naprzód wyrok Sądu Marszałkowskiego z dnia 28. 11. 1927 in extenso. Następnie „Polska Zachodnia” cytuje „List p. Korfanteo do p. Thugutta” pomieszczony w „Polonji” z dn. 3 grudnia 1927 (nr. 332), w którym p. Korfanteo oświadczył, że odwołuje się do innego Sądu Obywatelskiego dla zbadania motywów jego postępowania.

Pismo to stwierdza dalej, że pomimo kilkakrotnego publicznego przypominania p. Korfantomu zacytowanej obietnicy „odwołania się” do Sądu Obywatelskiego, oświadczenie p. Korfanteo nie zostało wypełnione.

Następnie „Polska Zachodnia” ogłasza wykaz wszystkich wyroków, jakie od 1926 do 1931 r. zapadły na organ p. Korfanteo „Polonję” a wyroków tych było... 58, w których ukarano redaktorów odpowiedzialnych „Polonji” za oszczerstwa, zniewagi i szerzenie nieprawdziwych wiadomości w druku.

Przedstawiając na podstawie tych dowodów prawdę o obliczu moralnym Wojciecha Korfanteo, „Polska Zachodnia” formułuje następujące wnioski z postępowania p. Korfanteo:

Przygotowane tu zostały tylko te czyny p. Korfanteo, za które można było ukarać go choćby tylko pośrednio. Natomiast gorsząco bezkarne zostały całe setki oszczerczych występów p. Korfanteo na wiecach i posiedzeniach Sejmu Śląskiego, gdzie p. Korfanteo występuje uzbrojony w nietykliwość poselką.

To niesłychane oszczercze grasowanie doprowadziło już do tego, że p. Korfanteo został publicznie spoliczkowany przez p. dra Kujawskiego, a b. poseł śląski p. Buła pisał publicznie pod osobistą odpowiedzialnością pod adresem p. Korfanteo: „złodzieju, okradłeś mnie i moją rodzinę na grube tysiące!”

To, tak potwornie ciężkie oskarżenie, schował p. Korfanteo do kieszeni, nie próbując nawet wnieść skargi przeciw p. Buł. Swemi haniebnymi czynami wykrył się p. Korfanteo sam z uczciwej społeczności, a żaden uczciwy obywatel nie powinien mu podawać ręki. P. Korfanteo stanowi źródło za-

Kowalewo

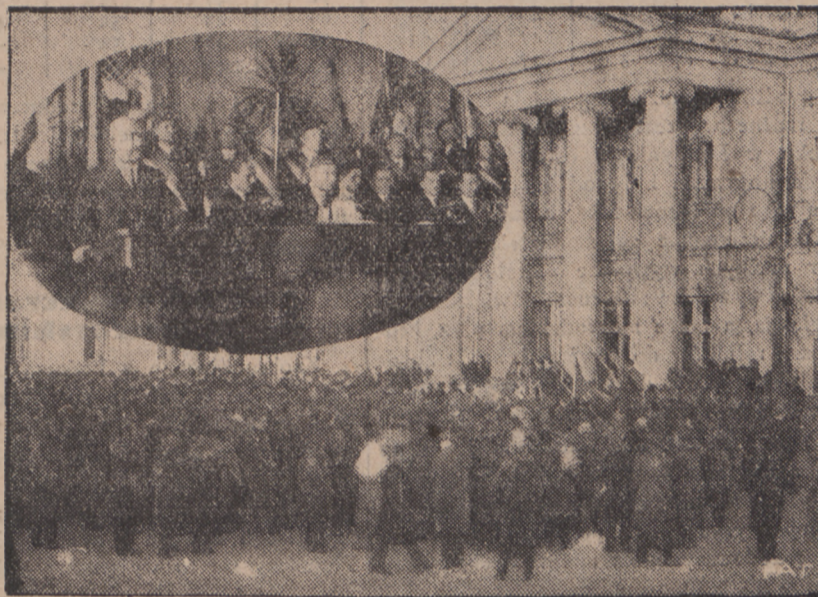
— Zebranie miejscowego Koła Związku Inwalidów Wojennych R. P. w Kowalewie odbyło się w niedzielę dnia 6 grudnia br. o godz. 13 w lokalu p. Holberskiego — Rynek. Dla ważnych spraw przybycie wszystkich członków konieczne. Zarząd.

metu na Śląsku, jest przeszkodą w unormowaniu stosunków, jest przyczyną paraliżującą zgodną współpracę. Gdy do tego dodamy haniebne sukursy p. Korfanteo na rzecz niemieckich volksbundowców i ich antypaństwowej roboty — będziemy mieli obraz potwornego szkodnictwa p. Korfanteo, który mógł być pierwszym ogólnie szanowanym obywatelem, a stał się z własnej winy żaką i szkodnikiem.

Ponieważ p. Korfanteo, mimo stawianych

mu publicznych zarzutów natury bardzo obciążającej, stara się odgrywać rolę wybitnego działacza politycznego i prezesa stronnictwa nawet na terenie Pomorza i Wielkopolski, nie oczyściwszy się wprawdzie ze stawianych mu zarzutów, jest obowiązkiem opinii publicznej dla oczyszczenia naszej atmosfery wewnętrznej z faktami cytowanymi się zaznajomić i z nich odpowiednio wnioski wyciągnąć, w imię zdrowia naszego życia publicznego.

Ogólnopolski Kongres Akademickiej Młodzieży Państwowej

W niedzielę odbył się w Warszawie pierwszy ogólnopolski kongres akademickiej młodzieży państwowej. Tłumy młodzieży akademickiej pospieszaly od wczesnego rana do kościoła św. Anny skąd po wysłuchaniu mszy św. udaly się pochodem na obrady kongresu. Kongres rozpoczął się przemówieniem p. pulk. Sławka, a następnie zabrali głos prof. Makowski, gen. Orlicz-Dreszer i liczni akademicy. Na zakończenie akademicy uczestnicy udali się ulicami miasta do Belwederu, gdzie pochód rozwinął. — Zdjęcie nasze przedstawia grupę delegatów ze sztandarami na dziedzińcu Belwederu. Na lewo w górę chwila przemówienia pulk. Sławka do młodzieży.

„Cesarz” banku kolonialnego w więzieniu 90 milionowy krach we Francji

W Paryżu aresztowano znanego bankiera Froment-Guieysse, byłego prezesa Rady zawiadowczej Banque Coloniale d'Etudes et d'Entreprises Mutuelles, przedsiębiorstwa finansującego pracę kolonialną Francji w Afryce i Azji. Utworzona w 1914 r. przez samego Fromenta rozwinęła się w latach powojennych na olbrzymią centralę kredytową z kapitałem 46 milionów franków, z dwudziestoma filjami, z syndykata- m' eksploatacji kolonialnej itd.

W styczniu br. bank nagle zawiesza wypłaty. Zwołana na gwałt Rada zawiadowcza odwołała jednogłośnie swego prezesa winnego poważnych błędów. Zaś 21 kwietnia rozpoczęto likwidację.

Wedle dotychczasowych obliczeń ekspertów prawnych krach banku doszedł do 90 milionów franków. Cały szereg niepo-

rzadków rachunkowych doprowadziło do aresztowania Froment-Guieysse. Na giełdzie nie zdziwiło to zresztą nikogo. Financista chorował już od lat na szczególną megalomanię. Nazywał sam siebie „Cesarzem Banku Kolonialnego”, umiał swą niewzruszoną niczem warę w siebie wlać i w członków zarządu przedsiębiorstwa i w jego akcjonariuszy. Jego niepohamowana ambicja pchała go do coraz to nowych przedsięwzięć, które rzekomo miały być zerokiem a były poprostu ryzykowne.

Froment-Guieysse nie był zresztą nieuczciwym w zwykłym tego słowa znaczeniu. Upadł jedynie przez swój pęd do stania się potentatem finansowym równym Morganom i Fordom. A tymczasem jego ambicje były stanowczo „nad stan”.

Prace nad wykonaniem konkordatu Rady Episkopatu z Rządem

Dowiadujemy się, że od połowy bm. odbywał się w dalszym ciągu szereg konferencji delegatów rządu z komisją papieską, poświęconych omówieniu zagadnień, związanych z wykonaniem konkordatu.

W konferencjach tych, jak wiadomo, biorą udział ze strony rządu: dyrektor departamentu p. Pełocki szef biura prawnego i ministerstwo reform rolnych, p. Korwin Piotrowski. Ze strony Stolicy Apostolskiej: ks. biskup podlaski Henryk Przeździecki, ks. biskup łucki Adolf Szelażek oraz ks. biskup łomżyński Stanisław Łukomski.

W wyniku tych konferencji nastąpiło między innymi uruchomienie komisji mieszanej — która, ma na celu przestudjowanie sprawy budynków, których Kościół został pozbawiony przez państwa zaboreze, a które znajdują się teraz w posiadaniu rządu polskiego. Na członków tej komisji zostali powołani przez ministra wyznań religijnych i oświecenia publicznego: p. sędzia Zdanowicz z ministerstwa sprawiedliwości, p. Szymkiewicz, naczelnik wydziału w ministerstwie robót publicznych oraz p. Korzubiński, naczelnik wydziału w ministerstwie W. R. i O. P., ze strony zaś Stolicy Apostolskiej zasiadają w niej m. i. uprzednio już desygnowani księża biskupi.

Nasze parowozy

Na zamówienie ministerstwa komunikacji zakłady H. Cegielskiego w Poznaniu wykonały trzy parowozy pociągowe nowego typu, przeznaczone specjalnie do pociągów pociągów o charakterze międzynarodowym i tranzytowym. Parowozy te obsługiwane będą pociągami pociągami do 750-ciu tonn.

Próbné jazdy, które dokonane zostały na trasie Poznań—Zbąszyń i Poznań—Toruń, wykazały, iż szybkość parowozu obciążonego pociągiem złożonym z 21 wagonów pulmanowskich sięgać może do 115-tu kilometrów na godzinę.

Nowy typ parowozu przyczyni się ogromnie do zwiększenia sprawności i szybkości ruchu pociągów międzynarodowych przechodzących przez Polskę. Między innymi parowozy tego typu znajdą zastosowanie na odcinku tranzytowym między Chojnicami a Malborkiem.

Harcerstwo polskie we Francji

Wizytacja drużyn polskich we Francji dokonywana przez dra K. Stawarskiego została już ukończona. Wizytacja ta dała bardzo walejące rezultaty. Wyniki jej przekonały nas, że 1020 harcerek, zorganizowanych w 47 drużynach, znajdujących się pod opieką 25 Kół Przyjaciół, nie tylko prowadzi pracę prawdziwie harcerską, ale potrafiło w pracy tej uzyskać doskonałe wyniki. Dziś harcerstwo stało się już niezbędnym wśród polskiej emigracji we Francji.

— Złot Rumuński, nad którym protektorat objął król Karol odbędzie się w przyszłym roku. Będzie to niewątpliwie najdłuższy z dotychczas zorganizowanych i zapowiada się bardzo ciekawie. Przewidzianych jest cały szereg zawodów, z których przedewszystkiem wyróżniają się zawody skautów wodnych, będące eliminacją rumuńską do Międzynarodowych zawodów wodnych w Polsce.

Z naszych zagadnień morskich

Polska a Gdańsk od średniowiecza aż do doby obecnej

II.

Konkurencja Elbląga

Wszystkie te utrudnienia odczuwali dotkliwie nie tylko kupcy miast polskich i szlachta polska, sprzedająca zboże w Gdańsku, lecz również kupcy angielscy. Wielokrotnie skarżyli się kupcy angielscy na trudności w Gdańsku, wprowadzając u siebie zarządzenie odwetowe, względnie starając się omenąć Gdańsk w handlu z Polską. Te dążenia Anglików zbiegły się z dążeniem Polski w kierunku poskromienia zbyt zachłannego Gdańska. Wreszcie, gdy Gdańsk wszczął walkę ze Stefanem Batorem, którego elekcji Gdańsk nie chciał uznać, król ten rzucił myśl utworzenia portu polskiego w Elblągu. Jednocześnie król wydał dekret banicji na Gdańsk. Wówczas gdańszczanie zbrojnie napadli na Elbląg. 10-go września 1577 roku połączona flota gdańska i duńska wyruszyła na Elbląg, spaliła przedmieście i śpichrz, uprowadziła kilkadziesiąt okrętów, i tylko dość wczesna odsiecz ocaliła port ten od zupełnej zagłady. Próbował też gdańszczanie zatopić

kamieniami, piaskiem wejście do portu elbląskiego. Wkrótce, bo już 12 grudnia 1577 r. pogodził się Stefan Batory z Gdańskiem, pragnąc uzyskać wolną rękę na wschodzie. Gdańsk złożył królowi przysięgę wierności i hołd w Malborku, prosząc o przebaczenie. Nie przeszkadzało to jednak, by kupcy angielscy ze swej strony weszli w bliższy kontakt z Elblągiem, który dawał im większą gwarancję swobód, niż Gdańsk. W roku 1568 powstała w Anglii Kompania Wschodnia (Eastland Company) dla targu z krajami na wschód od Sundu i Odry z siedzibą w Gdańsku. W czasie walk Gdańska przeciw Stefanowi Batoremu, Elbląg rozpoczął z kompanią rokowania, w celu przeniesienia jej siedziby z Gdańska do Elbląga. Umowa ta została zawarta w roku 1579. Już wówczas Elbląg odgrywał poważną rolę jako port, odbierając coraz bardziej ruch okrętowy Gdańskowi. Kiedy w roku 1575 z Gdańska wypłynęło 1064 okrętów a z Elbląga jeden, w roku 1579 port gdański opuściło 126 okrętów, a elbląski

Pod naciskiem konkurencji Elbląga znacząco się narodziło w Gdańsku pewne opamiętanie tak, że zlagodzone i zrewidowano zbyt ostre przepisy wilkierza. Kiedy coraz bardziej zboże polskie zaczęło się kierować do Gdańska, odczuła Polska ciężar wszystkich utrudnień handlowych w Gdańsku, który mógł bez przeszkód otwierać i zamykać port, przeciągając żelazne łańcuchy wpoprzek wjazdu do portu. Król August III nakazywał w ordynacji królewskiej z 20 lipca 1750 roku rewizję wilkierza, który jednak przetrwał przez 164 lata do roku 1761. Aż do ostatnich chwil istnienia Polski przedrozbiorowej utrzymały się w Gdańsku średniowieczne przepisy krepujące wolność handlu i rozwój stosunków gospodarczych oraz utrudniające dostęp Polski do morza, a nawet po rozbiorach za czasów kodeksu Napoleona i pod ustawami pruskimi jeszcze trwały różne średniowieczne ograniczenia. Gdańsk zatracił zdrową kupaiecką inicjatywę. Obcy zaczęli omijać Gdańsk a kupiec gdański przestał być żeglarzem. Gdańsk pozostał średniowiecznym odseparowanym tworem w dobie tworzenia się silnych jednolitych państw.

Po wojnie światowej

Skończyła się wojna światowa i podpisany został Traktat Wersalski, wskrzesza-

jący Polskę i tworzący W. M. Gdańsk, które odzyskało z powrotem swoje stanowisko portu polskiego u ujścia polskiej Wisły. Gdańskowi dana jest możliwość ponownego odegrania roli jaką posiadał przez tyle wieków przed oderwaniem go od Polski przez rozbiory.

Gdańsk powracający do współżycia z Polską w roku 1919 nosi już odmienne oblicze. Prusacy odcięli go po rozbiorach Polski granicami od swego naturalnego obszaru ciężenia co spowodowało, że port gdański w porównaniu z innymi portami wyraźnie zaczął upadać. Handel był systematycznie podcinany. Zamiast dróg handlowych z południa na północ tworzyli prusacy drogi z zachodu na wschód, przecinając tradycyjny kierunek zainteresowań portu gdańskiego. Zamiast tradycyjnego handlu zaczęto tworzyć sztucznie w Gdańsku przemysł przeważnie państwowy i mający na celu wzmocnienie niemieckiego i przyciągnięcie elementu obcego niemieckiego. Ukoronowaniem tej polityki jest osiedlenie w Gdańsku wielu dziesiątek tysięcy pruskich urzędników i wojska.

Gdy Gdańsk wrócił po wojnie światowej do łączności gospodarczej z Polską już tylko piąta część jego ludności zajmuje się handlem.

(Dokończenie nastąpi).

Sytuacja rolnictwa pomorskiego w listopadzie

Z Pom. Izby Rolniczej otrzymujemy poniższe sprawozdanie. W przeciwieństwie do września i października br. przebieg pogody w listopadzie był dla rolnictwa korzystny. — Tak korzystny przebieg pogody i przy umiarkowanej wilgotności sprzyjał rozwojowi ozimin, które znacznie się rozwinęły i przeszły w zimę w stanie naogół dobrym. Piękna pogoda pozwoliła niemal wszędzie ukończyć wszelkie prace uprawne pod jarzyną. Nieukończone w październiku wykopki buraków skończono w pierwszej dekadzie okresu sprawozdawczego i odstawę uskutecziano w pomysłnych warunkach do końca miesiąca. — Zbiór buraków w stosunku do ostatniego roku znacznie się obniżył — ostateczne obliczenia jeszcze nie ukończono. Natomiast cukrowość jest wyższa, mimo, że powszechnie liczone się z przypuszczalną niską zawartością cukru, w związku z nadmiarem opadów, brakiem ciepła i niedostatecznym nasłonecznieniem w okresie wegetacji.

Cukrownie kończą w tym roku kampanje wcześniej niż w latach ubiegłych, z powodu znacznego zmniejszenia produkcji.

Podwyżka cen ziemniaków

Gorzelnie jeszcze nie ruszyły. Rolnicy bowiem, mając kontyngenty wyępu surówki w bieżącym roku znacznie obniżone, wstrzymują się z rozpoczęciem kampanii, by zabezpieczyć sobie wywar dla inwentarzy na okres zimowy. Rentowność produkcji w gorzelnictwie stoi pod znakiem zapytania. Władze skarbowe poza obniżeniem kontyngentów wyępu, ustaliły cenę na ziemniaki niższą nawet niż w roku ubiegłym. Jest to dla rolnictwa bardzo niekorzystne. Ceny ziemniaków w porównaniu z rokiem ub. znacznie się podniosły dzięki eksportowi, a i na okres wiosenny przewiduje się dobrą konjunkturę. W tych warunkach produkcja gorzelnicza może narazić rolników na straty. Przy zmniejszonym bowiem kontyngencie produkcji gorzelnia, koszty stałe gorzelników rozkładają się na mniejszą ilość surówki i podnoszą wydatki na koszty produkcji jednostki spirytusu.

Odbiór tytoniu odbywający się w Grudniadzu, zapoczątkowany w dniu 26 paźdz. br. trwa nadal. Obszar uprawy tytoniu (machorki) na Pomorzu w tym roku znacznie rozszerzono (ogółem 391 ha). Zbiór był naogół pomyślny. Dzięki korzyściom jakie przynosi uprawa tej rośliny, daje się zauważyć wśród rolników tendencja do rozszerzenia jej uprawy. Wśród plantatorów jednak dają się słyszeć liczne żale na niewłaściwy odbiór tytoniu.

Tendencja wzrostowa na wszystkie zboża

Sytuacja na rynkach zbożowych, tak krajowych jak i zagranicznych uległa znacznej poprawie. Widoczna jest tendencja wzrostowa na wszystkie zboża. Korzystny ten objaw tłumaczy się: średnim urodzajem zbóż we wszystkich państwach eksportujących, jakoteż zmniejszoną zdolnością eksportową sowiec. Tak samo zmniejszenie arealu uprawy zbóż w Ameryce i Australji odgrywa nieposlednią rolę.

Kształtowanie się cen zbóż w stosunku do przeciętnych cen miesiąca października br. na giełdzie towarowo-zbożowej w Poznaniu wykazuje poniżej umieszczone zestawienie:

Ceny na zboże według notowań Giełdy Zboż. w Poznaniu w zł. za 100 kg.:

Okresy	pszenica	żyto	jęczmień przem.	owies
Przec. mies. za mies. październik	21,25	22,49	21,59	21,30
W listop. przec. tygodn.				
2. 11. — 7. 11.	22,92	23,13	23,13	23,08
9. 11. — 14. 11.	24,95	24,93	23,65	24,40
16. 11. — 21. 11.	25,33	25,73	23,58	24,88
23. 11. — 26. 11.	26,00	27,06	23,75	25,75

Ciężka sytuacja na rynku zwierząt rzeźnych

Natomiast na rynkach zwierząt rzeźnych wytworzyła się sytuacja wprost katastrofalna dla producentów rolnych. Spadek cen produktów zwierzęcych osiągnął nienotowany dotychczas poziom. Według notowań targowicy miejskiej w Poznaniu ceny trzody chlewnej wynosiły w r. g. 1929/30 — 218 zł. za 100 kg. żywej wagi, w 1930/31 — 128 zł. ostatnio zaś w ostatnim tygodniu bm. cena spadła do 87 zł za 100 kg.

Podobnie silnie spadły ceny bydła, cieląt i owiec i to zarówno w porównaniu z tym sa-

myim okresem czasu w latach ubiegłych, jak i w porównaniu nawet z poprzednim okresem sprawozdawczym (m. październik). Niżej umieszczone zestawienie ilustruje wymownie spadek cen wszelkich zwierząt rzeźnych na rynku poznańskim:

Ceny na bydło według notowań giełdy w Poznaniu w zł. za 100 kg.:

Okresy	Wół młody tuczy do 3 lat	Bułanie tuczone do 3 lat	Krowy tuczone mięsiste	Jalowie tuczone mięsiste	Młodzież odżywiona	Cielęta dobrze odżywione	Owce dobrze odżywione	Świnie pełnomięsiste od 80-100 kg
przecięt. miesiecz. za październik	77,5	58,25	78,5	78,75	50,88	80,25	60	101
w listopadzie przeciętnie tygodniowo								
2/XI—7/XI	66	49	72	71	47	74	48	100
9/XI—14/XI	65	49	69	68	42	54	45	94
16/XI—21/XI	64	47	63	64	46	54	—	85
23/XI—28 XI	63	47	62	63	46	59	—	85

Ta gwałtowna zniżka cen objęła także przetwory rzeźne w szczególności bekony, które na rynku w Londynie w ostatnim tygodniu listopada notowane były od 37 do 39 sh. za 1 ctr. a więc po cenach niższych kosztów produkcji. To niesłychane załamanie się cen produktów rzeźnych wywołane zostało wzmocnioną podażą, wywołaną znacznym powiększeniem się pogłowia, a także nieurodzajem pasz, który zmusza rolników do wysprzedawania zbędnych inwentarzy. Z drugiej zaś strony znaczne trudności na rynkach odbiorczych (Austria, Czechy) oraz pogorszenie warunków zbytu na rynku angielskim — wywołanym spadkiem funta — dokonało reszty. Zaznaczyć należy, że obecny kryzys cen na produkta hodowlane dotyka przede wszystkim małorolnych, którzy

w głównej mierze są producentami inwentarza rzeźnego, w szczególności trzody chlewnej. Rolnictwo domaga się od Rządu niezwłocznego przystąpienia do sprawy załamania się cen na zwierzęta użytkowe i zwolania w tej sprawie konferencji.

Na rynku mleczarskim i jalcarskim

Zaobserwowane z końcem ubiegłego miesiąca lekkie ożywienie na zagranicznych rynkach mleczarskich — uległo w miesiącu sprawozdawczym uspokojeniu, a ceny wróciły niemal do punktu wyjścia. Stan ten się nie zmienił, mimo zmniejszenia się zapasów i mniejszego dowozu z krajów eksportujących. Tłumaczy się to wyjątkową słabą siłą kupna

konsumentów, którzy swoje zapotrzebowania ograniczają do minimum.

Sytuacja na rynkach jajczarskich kształtowała się nieco pomyślniej niż w październiku. Ze względu na spadek produkcji, przeważała tendencja wzrostowa zwłaszcza na jaja świeże. W związku ze spadkiem temperatury oczekuje się dalszej silnej tendencji wzrostowej.

Na rynkach lokalnych uwydatniła się pod koniec miesiąca znaczna wyższość cen jaj świeżych. Ceny masła pozostały mniej więcej na poziomie cen miesiąca października, natomiast ceny na mleko konsumpcyjne nieznacznie się obniżyły.

Stosunki kredytowe i finansowe

W dziedzinie kredytowej i finansowej stosunki nadal układały się dla rolnictwa nieopomyślnie. Warsztaty rolne uginają się pod ciężarem długów i podatków, których w terminach uregulować nie są w stanie. W tym stanie rzeczy rolnicy żyjąc pod ciągłą groźbą licytacji, sekwestrów i egzekucji, nie mogą racjonalnie prowadzić swoich warsztatów. To też coraz częściej słyszy się wśród nich głosy za sanacją istniejących stosunków, co zdaniem rolników dałoby się przeprowadzić jedynie drogą konwersji przedewszystkiem kredytów krótkoterminowych, a także zaległości w stosunku do Państwa i samorządów. Rolnicy żądają dziś przeprowadzenia konwersji zobowiązań na długoterminowe i niższe oprocentowane.

W prasie rolniczej i codziennej pojawiają się głosy poważnych rolników i społecznych działaczy rolniczych za rozbudową samorządu rolniczego, przez powołanie do życia izb rolniczych na innych województwach Polski i usamodzielnienie tego samorządu, celem dania mu swobody działania. Rolnictwo w konsolidacji tej widzi gwarancję należytej obrony jego praw i interesów.

Pomorska Izba Rolnicza.

Ponura tragedia w Warszawie

Samobójstwo całej rodziny po utracie posady przez żywicielkę siostr i matki

Warszawa stała się onegdaj widowiskiem straszliwej tragedji, która wstrząsnęła opinią publiczną stolicy.

Na jednym z przedmieść warszawskich w drewnianym domku zamieszkiwały od pół roku, zajmując pokój i małą kuchnię przy budowie: 54-letnia Walentyna Fetlińska, wdowa, oraz córki jej: 31-letnia Zofja urzędniczka, od 11 lat kasjerka wekslowa w spółdzielni „Kooperacja Rolna”, oraz 21-letnia Jadwiga, jako chora na serce, pozostawała w domu.

Zofja zarabiając 500 zł. miesięcznie, jako bardzo zdolna urzędniczka, utrzymywała matkę i siostrę.

Fetlińska miała do pomocy biuralistkę, która zaniechwała się w pracy, z tego powodu F. miała często nieprzyjemności. Doszło do tego, że F. prosiła dyrekcję o inną pomocnicę, lecz pozostało to bez skutku. Dn. 3-go września r. b. pomiędzy Fetlińską, a niedbalą

biuralistką doszło do sprzeczki, a następnie do głośnej awantury.

Dowiedział się o tem dyr. Fijałkowski, który postanowił obie urzędniczki usunąć. Ponieważ Fetlińska niedawno otrzymała pożyczkę 3-miesięczną na kupno mieszkania w nowobudującym się domu na kolonii Staszica, przeto na rękę dostała tylko 40 zł.

Więść o pozbawieniu pracy zdolnej i ogólnie lubianej urzędniczki zrobiła przynębiające wrażenie wśród kolegów i koleżanek. — Jeszcze tego dnia udała się delegacja do dyr., prosząc o zmianę decyzji. Ten był jednak nieublagany. W ciągu następnych kilku dni w tej sprawie był u dyrektora pewien poseł, następnie kilkakrotnie przychodziła do biura i mieszkania matka Fetlińskiej, lecz wszystko na próżno. Staruszka ze łzami w oczach błagała dyrektora oświadczenia, że o ile nie zmieni decyzji — całej rodzinie grozi śmierć głodowa.

Cztery żony jednego męża

Zwolennik wielożeństwa zdemaskowany w Kłecach

Nowa ustawa małżeńska jest tematem wielu rozważań wśród zainteresowanych, bo w sprawie tej zainteresowany jest niemal każdy i każda.

Wyjątek stanowi Franciszek Piasecki, mężczyzna 35-letni, którego nic a nic nie obchodziły wszelkie ustawy małżeńskie. Będąc zdecydowanym zwolennikiem wielożeństwa, działał konsekwentnie w tym kierunku i byłby zapewne działał dalej, gdyby nie niedyskretna interwencja policji.

Ustaliła ona, że Piasecki w r. 1920 ożenił się z Apolonją Dowgiałłówną. W trzy lata później jako Roman Kozakiewicz sta-

nał on na kobiercu ślubnym z Kamilą Pawłowską. Wówczas bigamistę nakryto i osadzono na rok w więzieniu.

Nie uleczyło go to jednak, w roku 1927 bowiem wstąpił znowu w związek małżeński z Heleną Śniadówną — tym razem jako Kotowski Stanisław. Wreszcie w roku 1930 zaślubił Sabinę Galińską.

Ostatnia z żon oskarżyła go o wielożeństwo. Rozesłano listy gończe i niepożyczonego poligamista zatrzymano w Kłecach. Istnieje domniemanie, że lista jego żon jest o wiele dłuższa i że śledztwo wykryje znacznie więcej ofiar Piaseckiego.

Czy był to reumatyzm, - czy też co innego

w każdym bądź razie czuję się teraz zupełnie zdrowa i mogę jak dawniej pracować, pisze nam m. in. pani Wł. Suska, Warszawa, Stare Miasto 4-6. W ciągu szeregu lat leczyłam się w najrozmaitszy sposób, chcąc pozbyć się moich dokuczliwych i męczących bólów, które występowały coraz to w innym miejscu: w krzyżu, plecach, a czasem znów w stawach rąk i nóg. To z pewnością pogoda, przeziębienie — twierdzili jedni i radzili trzymać się ciepła, lecz niestety, nie mogłam ciągle uleżeć w łóżku. To chyba reumatyzm, podągra — utrzymywali inni, zalecając ścisłą dietę. Nie jadłam prawie wcale mięsa i próbowałam ciągle coraz to nowe leki. Lecz skutek był wręcz przeciwny, czułam się coraz gorzej i gorzej. Co też mi doprawdy delegało to i dziś, rzeczywiście, powiedzieć nie mogę — wiem tylko jedno, od

czasu, gdy zaczęłam zażywać Togał, nie czuję już żadnych bólów i mogę, jak dawniej normalnie pracować. Tysiące udrczonych odzyskało przy pomocy Togału swe zdrowie! Przy reumatyzmie, podągrze, łamaniu w krzyżu, rwaniu w stawach, bólach nerwowych i głowy, grypie, przeziębieniach i pokrewych cierpieniach działają tabletki Togał szybko i pewnie. Togał nie tylko usmierza bóle, lecz i w zarodku zwalcza te niedomagania. Nawet w chronicznych wypadkach osiągnięto przy pomocy Togału pomyślne rezultaty. Nieszkodliwe dla serca, żołądka i innych organów. Przeszło 6000 orzeczeń lekarskich. Spróbujcie więc sami dziś jeszcze, lecz żądajcie we własnym interesie tylko tabletki Togał. Niema bowiem nic lepszego! Do nabycia we wszystkich aptekach.

Od tej pory Zofja F. ogarnęła manja samobójcza. Domownikom i sąsiadom mówiła, że bezwzględnie odbierze sobie życie i skłoni do tego również matkę i siostrę. Pewnego razu matka udała się do krawczy na ul. Koszykową 35, dokąd wkrótce przysłała Jadwigę. Tam pierwsza usiłowała wyskoczyć przez okno z 4 piętra, lecz córka powstrzymała ją. Pewnej nocy planowano popełnić samobójstwo przez zaczadzenie, lecz widocznie niedostateczna była ilość trującego gazu. Wreszcie również w nocy Jadwiga usiłowała napić się trucizny, lecz starsza siostra wyrwała buteleczkę i wyrzucając ją na podwórze, rozbiła szybę. Prawdopodobnie nieszczęśliwa rodzina nie chciała już dłużej cierpieć, tembardziej, że cała gotówka wyczerpała się już, przeto nocy wczorajszej postanowiła położyć kres cierpieniom.

W pół godziny po północy do mieszkania parterowego zajmowanego przez artystę dramatycznego, Eugenjusza Kwiecińskiego i żonę jego Janinę, ktoś kilkakrotnie silnie uderzył w szybę. Pierwsza obudziła się Kwiecińska, po chwili — mąż. Ten włożywszy palto, wybiegł na podwórze. — W drzwiach natknął się on na Jadwigę F., bosą i w negliżu.

Przerazonym głosem rzekła ona:

ONE TAM WISZA!

poczem wpadła do mieszkania. Kwieciński, wskoczywszy do mieszkania Fetlińskich, ujrzał w progu pokojku wiszącą na sznurku Zofję. Mentalnie sznurkę przeciął i położył samobójczynię na łóżko. Następnie K. zaczął poszukiwać matki. Wybiegł tedy na podwórze, przypuszczając, że tam gdzie popełniła samobójstwo. Nie znalazłszy jej jednak, powtórnie wpadł do mieszkania i wtedy ujrzał Fetlińską, wiszącą w kącie około toalety, przyczem twarzą obrócona była do ściany, nie chcąc widocznie patrzeć na wieszającą się prawdopodobnie razem z córką. W pobliżu pierwszej samobójczyni leżał przewrócony taboret, przy drugiej zaś — stołeczek. Kwieciński porwał z domowej apteczki amoniak i rzucił się na ratunek, żona K. zaś zawiadomiła dozorcę, aby zaalarmował policjanta. Tymczasem, Jadwiga leżąc na łóżku, wzięła się w bóle. Silna woń esencji octowej wskazywała, że i Jadwiga popełniła samobójstwo. Na podłodze znalaziono 2 puste butelki po 30 gram. esencji, w łóżku zaś jeszcze trzecią pełną butelkę. W 10 minut od chwili alarmu przybył lekarz Pogotowia, który stwierdził śmierć matki i córki Zofji, młodszą zaś — nieprzytomną i w stanie ciężkim przewiózł do szpitala Dzieciątka Jezus. Tam w poczekalni — wkrótce życie zakończyła.

OAZA
Od 1-go grudnia
wspaniału program
Duet Aleksandryjskich,
Duet Ted Mer. Fenome-
nalna tancerka akrob.
H. G R E N E T T

KRONIKA

Czwartek
3
GRUDNIA
TORUN
Kalendarzyk rzym.-kal.
Środa Aureli
Czwartek Franciszka Ks

— Stan wody w Wiśle z dn. 1. 12.: Zawichost +1,90, Warszawa +1,37, Płock +1,04, Toruń +1,17, Fordon +1,34, Chelmno +1,22, Grudziądz +1,43, Korzeniewo +1,74, Piekło +1,02, Tczew +1,16, Einlage +2,30. Schiewenhorst +,40.

— Nocny dyżur aptek. Do środy, dnia 2-go grudnia b. r. dyżuruje apteka „Radziecka”, ul. Szeroka.

Repertuar Teatru Miejskiego:
Czwartek 3 bm. godz. 20 „X-33”.

Repertuar kin:

Palace — „Buster na froncie” z Buster Keatonem.
Światowid — „Triumf walca”.
Mars — „Piekło”.
Lux — „Miłość o północy”.
Corso — „Dziesięć minut strachu” i „Założa śmierci”.

STRUMYKOWA 3
LUX
Kino dźwiękowe
Rewelacja sezonu
1931/32
Największy kryminalny
film świata 100 proc. dźwię-
kowiec francuski

„Miłość o północy”
(„Miłość Zorzęty”)
Film nie mały sobie równego pod względem
sensacyjnej treści, wystawy, melodii i gry.
CAN — CAN — taniec podnieły i zmysłowy, tań-
czy najlepszy balet rosyjski **Dajelma-Balet**
W r. II gl. nowa i na piękniejszą gwiazdę filmowa
Euroop **DANIELA PAROLA** i **PIOTR BRZEW**.
Ceny loża 1.80, I. m 1.30, II. m. 80, szeregowy
50 groszy.
Początek o godzinie 5-tej, 7-mej i 9-tej. 2584

ESPLANADA
Dziś
wielki atrakcyjny program
Gert et Jonne Stone, Ines Borgia, Duet
Spadoni Kara Kairo.

**Dla gimnazjastek (ów) VIII. VII. kl.,
szkół oficerskich, akademików, pra-
wników, dziennikarzy i t. p. siennogra-
fia konieczna.** Kurs popołudniowy 20 złotych.
Szkoła Toruń, Żeglarska 25. (Dyrekcja szkół
prosimy o poparcie. 2787

Św. Mikołaj

W dniu 5 grudnia — jak mówią podania — sam św. Mikołaj odwiedza grzeczne dzieci, przynosząc im podarki.

W tym roku i Toruń po raz drugi zostanie odwiedzony przez przyjaciela dzieci. III drużyna harcerska organizuje mianowicie grupy, które będą rozwoziły podarki dzieciom i dorosłym. Podarki odpowiednio opakowane, zaopatrzone w dokładny adres i imię dziecka należy składać w izbie harcerskiej przy ul. Katarzyny 13 I p., codziennie od godz. 17 do 20. Do paczki dołączyć należy kartkę z uwagami o dziecku, na co św. Mikołaj ma zwrócić mu uwagę.

Spieszcie więc składać podarunki, bo czas ograniczony.

Na białym czworoboku

Kino Palace — Buster na froncie.

Film ten, to parodia znanego głośnego dzieła Remarque'a „Na zachodzie bez zmian”. Buster Keaton, znakomity humorysta, ma istotnie świetne pole do popisu. Pomysł stworzenia takiego filmu jest istotnie znakomity — realizacja nie jest tak świetna jakby tego należało oczekiwać. Obrazy bardzo ciemne, sytuacje wprawdzie komiczne, lecz zamalo wyzyskane. Publiczność rozmiłowana w filmach wesołych bawi się mimo to doskonale.

Najwybitniejszy dźwiękowiec francuski

„Noce Paryskie”
z Henry Garat'em

z sensacją Torunia! Następny program
kina „Światowid”.

**Socjaliści wywołują burdy
na wiecu bezrobotnych**

Wczoraj w godzinach popołudniowych odbył się w sali Wiktorji wiec bezrobotnych. Po otwarciu wiecu przez przewodniczącego Wierzchowskiego zaczął domagać się głosu przywódca tutejszych socjalistów Dybowski. Mimo nieudzielenia mu głosu przez przewodniczącego, Dybowski usiłował zabrać głos, a kiedy bezrobotni nie chcieli dopuścić do jego przemówienia, Dybowski wraz z kilku swymi zwol-

ennikami wtargnął na estradę i usiłował wygłosić przemówienie. Wobec protestów obecnych na sali, przewodniczący zamknął zebranie.

Ponieważ po rozwiązaniu zebrania przez przewodniczącego doszło do starć między socjalistami a bezrobotnymi, policja zmuszona była wiec rozwiązać.

**Ratujmy głodne dzieci
na Dębowej Górze!**

**Akcja dożywiania głodnych dzieci nową obłą jaknaj-
szersze warstwy społeczeństwa**

Straszliwa nędza gnieździ się na Dębowej Górze, wśród ludności obozującej w barakach i b. schronach wojskowych. Panuje tam wieczny mrok, wilgoć, głód i brud. Dzieci wychowujące się w takich warunkach są smutne, blade, anemiczne, rachityczne, niedorozwinięte. Ciężarem będą Polsce a nie jej siła.

Aby ratować choć część tej dziatwy, by jej dostarczyć choć w ciągu zimy talerz ciepłej zupy i chleba kawałek, a równocześnie ciepły, jasny kąpiel i trochę radości życia tak potrzebnej dzieciarni — otwiera Towarzystwo Opieki nad Dziećmi w porozumieniu z ks. proboszczem parafji Mokre świetlicę z dożywianiem dla 120 dzieci na Dębowej Górze.

Apelujemy do Was Czytelniczy, dajcie co miesiąc choć jedną złotówkę, choć 50 groszy na obiad dla głodnego dziecka przedszkolnego!

Dzieci te przez Was posilone pod okiem i opieką Siostry Miłosierdzia, wyrosną, daj Boże, na pożytek społeczeństwa a nie po-

mnożą, chore na ciele i duszy, zastęp bezrobotnych i wykolejenców życiowych.

Za Pomorskie Towarzystwo Opieki nad Dziećmi:

(—) Ks. Szuman, prezes.

Za Komitet:

(—) Boltowa. (—) Ks. Gołomski, proboszcz parafji Mokre.

Ofiary na Świetlicę Dzieciątka Jezus na Dębowej Górze przyjmuje: Biuro Pom. Towarzystwa Opieki nad Dziećmi w Toruniu, Warszawska 14. Konto P. K. O. 202563. Bank Związku Spółek Zarobkowych w Toruniu. Komunalna Kasa Oszczędności pow. toruńskiego w Toruniu. Na Mokrem: Biuro Parafjalne przy Kościele Chrystusa Króla.

Redakcja „Dnia Pomorskiego” deklaruje na świetlicę Dzieciątka Jezus i na akcję dożywiania głodnych dzieci na Dębowej Górze kwotę 25 zł, która przekazana zostanie na konto Pom. Tow. Opieki nad dziećmi w Banku Związku Spółek Zarobkowych w Toruniu.

Z miasta

— Osobiste. Podprokurator przy Sądzie Okręgowym w Toruniu p. Zygmunt Wiśniewski przeszedł do adwokatury i otwiera z dnem 1 grudnia kancelarię adwokacką przy ul. Szerokiej 18.

— Obchód rocznicy powstania listopadowego w gimnazjum Kopernika. Celem uczczenia 101 rocznicy powstania listopadowego odbył się w ub. niedzielę dnia 29 listopada br. w auli gimn. męskiego im. Kopernika uroczysty poranek, urządzony staraniem koła historycznego uczniow gimn. z inicjatywy p. dyr. Dutkowskiego.

Słowo wstępne wygłosił p. prof. Boszko, poczem uczeń 8 kl. Kołczyński wygłosił referat pt. „Noc listopadowa”. Deklamację ucznia Zawiewi (8 kl.) i ucznia Jeszkego z 4 kl. spotkały się z ogólnym aplauzem. Na dalszy program złożyły się produkcje chóru gimnazjalnego. Poranek zakończono odśpiewaniem hymnu narodowego.

— Czyja własność? Dyrekcja Teatru Toruńskiego donosi nam, że w dniu 30 listopada br. podczas ostatniego przedstawienia „Bajek” kilkoro dzieci pozostawiło w sali Teatru sze-

**Od 1 grudnia r. b.
koncercie w „Pomorzanie”
„Les Troubadours”
pod batutą wirtuoza skrzypka
Władysława Krajewskiego.**

reg przedmiotów, jako to: torebkę z chlebem, paczkę z bielizną, książeczkę do nabożeństwa i katechizm. Przedmioty te są do odebrania w kancelarii teatru między godziną 10 a 14.

Ruch towarzyski

— Baczność Inwalidzi Wojenni, Wdowy i Sieroty! Miesięczne zebranie odbędzie się w czwartek dnia 3 grudnia br. w małej sali „Ogród Wenecja” (dawniej Park Witorji) o godz. 18. Z powodu ważnych spraw przybycie wszystkich członków konieczne.

— Związek Pracowników Kupieckich. W czwartek dn. 3 bm. zebranie plenarne o godz. 20 w sali książęcej Dworu Artusa. Uprasza się o liczne przybycie. Zarząd.

**Wieczory teatralne
„Aureliu nie rób tego”
komedia w 3 aktach
Tadeusza Łopalewskiego**

Wieczór młodego autora i to polskiego. Jest to zawsze sensacja niechlada. Na widowni krąży pytanie. Kto on zaczął, co napisał, czy młody, czy stary? Łopalewski pracuje w Wilnie, jest młody, czytałem kilka jego utworów drobniejszych, bardzo udatnych, teraz pierwszy raz próbuje sceny. I teatr nasz bardzo dobrze postąpił, że nie zważając na różne agencje teatralne, nie czekając na kolejną otworzył swe podwoje dla próby autorskiej. Właściwie taką misję powinna spełniać Warszawa, ale tam rozstrzygają się sprawy zasad nicze, „pryncypalne” — czy Zasp., czy Związek Dyrektorów, na literaturę niema czasu.

Przy wyszukiwaniu takich utworów młodych można się zawiesić, można trafić na utwór bezwzględnie słabszy, ale, jeżeli rzucimy okiem na epokę młodej Polski, to przecież nasamprzód wysłuchaliśmy Macieja Szukiewicza, zanim ujrzelśmy Wyspiańskiego.

Czy utwór Łopalewskiego ma wielką wartość? Sądzę, że nikt tego powiedzieć nie może, a przedewszystkiem sam autor niema do tego żadnej pretensji.

Jest to zabawka sceniczna, podlana ostrym sosem satyrycznym na niesłychany wprost rozrost organizacji społecznych, no i na te panusie, które zapominają, że najważniejszą organizacją społeczną jest rodzina gdyż stanowi ona podstawę życia nie tylko społecznego ale i

państwowego. Takie panusie dla dodania sobie może wdzięku, tworzą organizację za organizacją, choćby dla ochrony „śpiewu karnarka”.

Jak tam jest wtedy w domu, niech powie mąż, na którego barki spada cała praca i odpowiedzialność za dobro rodziny. Jeżeli do damy do tego zważowane zamilowanie do kina, ba nawet chęć zostania przynajmniej Polą Negri, budzące się w córkach, a chęć zdo bycia wszelkich championatów świata przez synów, to będziemy mieli wzór milej rodziny dla naszego autora.

Pani Aurelja jest społecznica, musi być koniecznie przeską kilku towarzystw, naturalnie musi mieć do tej pracy społecznej odpowiedni aparat. Trzeba więc zmienić mieszkanie, no musi być i sekretarka, (dobrze przy najmniej, że ładna, — pocieszy się z nią p. Nikodem).

W domu zaczyna się kołowaczna, ruch, mile przyjaciółki, współzawoźniczki do różnych godności, a więc bajeczki i intrygi Jak uwolnił się od tego ma biedny p. Nikodem? Wskoczyłby do Wisły, gdyby woda nie była tak niemile mokra i zimna. Przypadek spycha go na mieliznę, ale ubranie znalezione na moście robi swoje. Wrażenie ogromne, wspinała reklama dla sklepu, no i sposobność do zabawnych ploteczek najbliższych. Zdaje się, że choć ta komedia samobójstwa poskutkuje na dłużej i zwróci naszą Aurelcię rodzinie ale widocznie przeżycie było zbyt małe, (coprawda w każdym razie niezbyt smaczne) i taniec milej rodziny zacznie się na nowo. Zyska

Dużo pieniędzy zaoszczędza
pp. Gosposie, naparząc tylko
herbatę Kozakowskiego
Ceny bezkonkurencyjne. 1990
TORUŃ, UL. MOSTOWA Nr. 28

**Z żałobnej karty
Pogrzeb
Sp. Szedlin Czarlińskiego**

Niecały miesiąc upłynął od chwili, gdy społeczeństwem pomorskiem wstrząsnęła straszna wieść o tragicznie zmarłym hr. Dąbskim. Dziś ci sami ludzie pospieszyli na pogrzeb, który okrył żałobą przeczającą postać szambelana Czarlińskiego. Złożył on do grobowca rodzinnego ukochanego syna Lucjana. Zaledwie młode to orle zaczęło rozwijać skrzydła do lotu, gdy Parki stare przecięły nie szlachetnego żywota. S. p. Lucjan Sodalis Marianus był członkiem licznych stowarzyszeń, wiceprezesa Akademickiego Koła Rolników, członkiem Zw. Oficerów Rez., Klubu Szoferów i korporacji „Primislavia”. Jak był s. p. Zmarły lubiany, dowodzi, jak gremjalnie pospieszono, by oddać mu ostatnią posługę, a rodzinie dać dowód wielkiego współczucia. Korporacja, do której Zmarły należał, licznie przybyła z sztandarem. Pozaatem wzięli udział w smutnym obrzędzie delegaci korporacji „Korona”, Związku Rolników, Związku Oficerów Rezerwy, Klubu Szoferów, Kółka Rolniczego Papawa, i ukochany przez rodzinę Czarlińskich 18 p. ul., którego delegacja złożyła piękny wieniec na trumnę. Poza liczną rodziną szambelanostwa Czarlińskich, wzięli udział w pogrzebie pp. wicewojewoda Seydlitz z żoną, starosta kraj. Łącki, starosta Bogocz z żoną, oraz liczni okoliczni znajomi i przyjaciele.

Abel do rodziców

Od 13 lat mamy wskrzeszoną, wolną Ojczyznę, która wiek przeszły skuta była w kajdany niewoli. Lecz mimo to duch polski i język polski nie zaginął.

A co przedewszystkiem przyczyniło się do tego, żeśmy mowy naszej nie zatracili? — polska książka!

U nas na Pomorzu Tow. Czytelnia Ludowych spełniała tę oświatowo - kulturalną misję i spełnia ją po dziś dzień. Wszak „Oświata ludu — dokona cudu”.

Spieszmy więc wszyscy na „Św. Mikołaja”, urządzony staraniem Tow. Czytelnia Ludowych w niedzielę, dnia 6 grudnia w sali „Wiktorja”. Dochód przeznaczony na zakup nowych książek, których jest brak wielki.

Przyjdźcie wszystkie dziatki z Torunia a ubawicie się doskonale. Będzie moc niespodzianek (które podadzą alisze), a przystem zobaczycie prawdziwego Św. Mikołaja.

Maurice Chevalier

jako
„Wesołu Parucznik”

na tym interesie tylko p. Hilary, który odrocnie sobie w objęciach ślicznej sekretarki i to w Zakopanem.

Komedyjka zrecnie zbudowana, może zabawić, a może także pouczyć. Warunkiem powodzenia jest bezwzględnie gra artystów, musi być zawrotne tempo, niema tu czasu na namysł.

Komedja odniosła pełny sukces. Sztukę reżyserował p. Wasilowski. Jest to reżyser bardzo zręczny i żywy, a gdyby mógł rozporządzać odpowiednim czasem dawaby napewno widowiska nieprzeciętne. Komedyjka pokierował żwawo, wyciągnął z niej wszelkie sytuacje zabawne i dodał humoru.

Gral p. Nikodem, cieniował satyrę, a pod kreslał komizn.

P. Haniecka już kilkakrotnie udowodniła, że jest artystką dyskretną i sympatyczną, — przychłoby się więcej jeszcze humoru i lekkości.

P. Porębska niezawodny podlotek, wnoszą scenę zawsze ożywienie.

Sekretarka znalazła bardzo dobrą przedstawicielkę w p. Pawłowskiej, zażdrościliśmy Nikodemowi i Hilaremu.

Zespoły dopełniły pp. Zarembina-Mirski, Cedzyńska, Lenczewski, Makowski, Kostrzyński i inni tworząc zupełnie poprawę tło „wesołego” bagienka życia mieszczańskiej rodziny.

Sztuka w estetycznej oprawie scenicznaj warta zobaczenia, usmiać się można zdecydowanie, no a także poprzeć młodego autora i wynagrodzić zapobiegliwość Dyrekcji w powierzeniu młodej twórczości.

Dalsza seria aresztowań podpalaczy na Pomorzu

Prace specjalnej ekspedycji śledczej dały już pożądane rezultaty

Liczne pożary, takie w zastraszający sposób poczęły się mnożyć w ostatnim czasie na Pomorzu, a zwłaszcza w pow. lubawskim, spowodowały, jak już o tem donosiliśmy, powzięcie do przeprowadzenia specjalnej akcji, skierowanej przeciwko nieujawnionym podpalaczom. Akcja ta dała już dzisiaj ciekawe wyniki, nie pozbawione w niektórych wypadkach nawet cech sensacji.

UJAWNienie PODPALACZY WŁASNYCH STOGÓW PO 5 LATACH. ZEMSTA ZIĘCIA PODPALACZA.

Podczas dochodzeń w sprawie różnych pożarów ujawniono m. in. sprawców pożaru dwóch stogów z przed 5 laty. Okazało się, iż stogi te podpalił Antoni Czaplinski z Omula oraz syn jego Bernard z Zielkowa. Stogi te, które posiadały wartość tylko 400 złotych były ubezpieczone na sumę 4.000 złotych, którą to kwotę podpalacze statnie otrzymali od towarzystwa ubezpieczeniowego.

Sprawa wyszła na jaw z powodu zdrady zięcia podpalacza Czaplinskiego, który w ostatnim czasie pokłócił się ze swą rodziną. Zięć Czaplinskiego, który przed 5 laty nie był wtajemniczony w zbrodniczy zamiar, podczas ratowania stogów znalazł w jednym z nich **BANKĘ Z NAFTĄ**. Czaplinski jednakże nakłonił zięcia, by sprawę tę przemilczał, na co się ów zgodził. Bankę zdradziecką zakopano w ziemi. Obecnie sprawa po 5 latach wyszła na jaw. Obu Czaplinski, ojca i syna, aresztowano i odstawiono do dyspozycji władz sądowych, które zastosowały wobec nich bezwzględny areszt śledczy.

CIEŚLA — PIROMAN PODPALAŁ, BY ZAPEWNIĆ SOBIE PRACĘ.

Dalej ujawniło śledztwo policyjne innego, również niecodziennego podpalacza. Dnia 8 października r. b. wybuchł wieczorem pożar w zabudowaniu rolnika Mieczysława Kleszczyńskiego w Nowym Dworze (pow. Lubawa). Pożar zniszczył dach domu mieszkalnego oraz około 43 centnary zboża i inne przedmioty łącznej wartości około 3.500 zł. Dom był ubezpieczony w dwóch towarzystwach ubezpieczeniowych na łączną sumę 7.800 zł.

Bezpośrednio po pożarze podejrzenie zbrodniczego podpalenia padło na cieślę Feliksa Makowskiego z Chrośla, którego wówczas przytrzymał i odstawiono do Sądu Grodzkiego w Nowem Mieście. Po przesłuchaniu został on jednak przez sąd zwolniony.

Obecnie po wznowieniu dochodzeń w tej sprawie ujawniono jednakże nowe szczegóły, uzasadniające podejrzenie, jakie pierwotnie padło na Makowskiego. Otóż okazało się, że Makowski jest poprostu zawodowym podpalaczem, uprawiającym ten niezwykły proceder, w celu, aby w ten sposób zdobyć dla siebie pracę zarobkową przy odbudowywaniu spalonych zabudowań.

Makowski jest podejrzanym o podpalenie zabudowań 5 gospodarzy w Chroślu oraz plebanji w Nowem Mieście. Makowski podpalał przeważnie budynki stare i zniszczone, które były dość wysoko ubezpieczone i które miały być odbudowane.

Makowskiego aresztowano ponownie i odstawiono do Sądu Grodzkiego w Nowem Mieście, gdzie go osadzono w areszcie śledczym.

ZA PODPALENIE 3 LATA WIEZIENIA.

Wreszcie wykryto i ukarano już podpalacza z powiatu brodnickiego, który podpalenia dokonał również z chęci zysku asurakcyjnego.

Dnia 18 czerwca r. b. około północy powstał pożar w zabudowaniu rolnika Bronisława Michalkiewicza w Zastawiu (pow. brodnicki). Pożar zniszczył dom mieszkalny wraz z oborą, przyczem spaliły się dwie krowy i inwentarz martwy. Spalone zabudowanie znajdowało się w dość lichym stanie i przedstawiało wartość około 2.500 zł. Żywy i martwy inwentarz wraz z urządzeniem domowym, przedstawiającym wartość najwyższą około 2.000 zł., był ubezpieczony na sumę 9.000 zł. Ponieważ podczas dochodzeń wstępnych nie zdołano ustalić istotnej przyczyny pożaru, sprawa przez władze sądowe została umorzona.

W toku dalszych dochodzeń jednak ujawniono nowe szczegóły, wskazujące, iż Michalkiewicz sam podpalił swoją zagrodę

w tym celu, aby uzyskać sumę ubezpieczeniową.

Początkowo Michalkiewicz zeznał, iż ogień powstał od uderzenia pioruna. Stwierdzono jednakże, iż w dniu pożaru nie było wogóle żadnej burzy. Wówczas Michalkiewicz zmienił zeznanie, podając, że pożar podłożył widocznie ktoś obcy. Na podstawie tych i innych jeszcze poszlak Mi-

chalkiewicza aresztowano i odstawiono do władz sądowych w Brodnicy. Onegdaj odbyła się w tej sprawie przed sądem Okręgowym w Brodnicy rozprawa sądowa, w wyniku której Michalkiewicz skazany został na karę 3 lat ciężkiego więzienia. Żona Michalkiewicza, którą podejrzewano, iż współdziałała z mężem, dla braku dowodów winy, została uwolniona.

Zakład Przyrodoleczniczy i Wypoczynkowy Oskara Wojnowskiego i Dr. med. Z. Koellnera w Zakopanem

OTWARTY CAŁY ROK

Zioldolecznictwo, Elektroterapia, Hydroterapia, Termoterapia, Helioterapia.

Prospekt wysyła się na żądanie. Przyjęcie tylko za uprzednim zgłoszeniem.

Górzno przeciwko wystąpieniom sen. Borah'a

„My przedstawiciele obywatelstwa miasta Górzna, zebrani na posiedzeniu Rady Miejskiej w dniu 24 listopada 1931 r., wyrażamy stanowczy protest przeciw niesłychanemu wystąpieniu senatora Boraha, przewodniczącego komisji spraw zagranicznych amerykańskiego senatu, popierającego zaborcze zakusy Niemiec na Pomorze.

Ubolewamy, że w ten sposób podjęta została próba zniszczenia tradycyjnych węzłów sympatii, łączących naród polski z narodem amerykańskim, przypięcętowanych krwią naszych bohaterów Pułaskiego i Kościuszkę.

Z oburzeniem odpierymy ten zamach na odwieczne prawa nasze do tej ziemi rdzennie polskiej, zamieszkałej w 90 proc. przez ludność polską, w obronie której pokolenia krew swą przelewały i udrękę niewoli z bohaterstwem i zaparciem się siebie przez półtora wieku znosiły i przetrwały.

Nie zgodzimy się nigdy, by o tę naszą pomorską ziemię nieczne targi prowadzono, by dusze nasze zaprzędano wrogom naszym.

Oświadczamy głośno i stanowczo, że ziemi naszej będziemy bronić z bronią w rękę do ostatniej kropli krwi i zwracamy uwagę wszystkim narodom milującym pokój i sprawiedliwość, że tego rodzaju wystąpienia jak senatora Boraha, wywołują zamęt i przyczyniają się do ogólnego niepokoju, w którym zginąć mogą wszelkie dobra duchowe i materialne ludzkości.

Magistrat:

(-) Zaleski, burmistrz; (-) Chojnacki, zast. burm., (-) Głabiszewski, czł. Mag.

Rada Miejska:

Jakubowski, przew. Rady Miejskiej; członkowie: pp. Lange, Bednarski, Ulanowski, Gajewski, Czarnecki, Bergmański, Świdziński, Kalinowski.

CHELMNO

— Z posiedzenia Rady Miejskiej. W sobotę, dnia 21 b. m. odbyło się posiedzenie Rady Miejskiej pod przewodnictwem zast. przew. p. Odrowskiego. Po odczytaniu przez sekr. Szulcysika, przyjęto do wiadomości sprawozdanie z rewizji Miejskiej Kom. Kasy Oszcz. W sprawie archiwariusza miejskiego przychyłono się do wniosku p. Odrowskiego i przywrócono stanowisko niepłatnego archiwariusza, ze względu na oszczędność. Na wniosek Związku Restauratorów Rada Miejska nie uchwaliła dodatku komunalnego do opłat państwowych od patentów, natomiast uchwalono 12 procent dodatku komunalnego do państw. podatku obrotowego i 12 procent od świadectw przemysłowych. Dalej wybrano jako członków do Komisji porozumiewawczej w sprawie podwyższenia cen za prąd elektryczny pp. radnych: Dobrzańskiego, Borzeszkowskiego i Szutkowskiego. Do Komisji weryfikacyjnej pp. radnych Lewandowskiego i Urtnowskiego. Kontrolerem żywnościowym na obwód m. Chelma ustanowiono p. Bartosińskiego. Zwią dyskusję wywołała sprawa podatku od wody na cmentarzu. Ostatecznie uchwalono pobierać opłatę za wodę od cmentarzy jak od zwykłych konsumentów. Poza tem uchwalono jeszcze dodatkowo wnioski w sprawie plagi żebractwa i oświetlenia ulic. Również nagły wniosek Magistratu w sprawie zrobienia sprzeciwu do Ministerstwa Przemysłu i Handlu co do niezawierzenia dużych jarmarków kramnych został poddany pod głosowanie i uzyskał jednomyślność. Po zebraniu jawnym odbyło się tajne posiedzenie, które się skończyło o godzinie 1szej w nocy.

— Konferencja oświatowa Polskiego Białego Krzyża odbyła się we wtorek, dnia 24 listopada o godz. 17-tej. P. dr. Frankiewicz, zagajając konferencję, wskazał na bezinteresowną pracę nauczycielstwa, które podjęło się nauczania bezpłatnie żołnierza polskiego. Przyczyniło się ono w ten sposób do szczyptenia kultury, podniesienia oświaty i uświadomienia obywatelskiego u ludzi, wśród których poziom kultury i oświaty jest niezmiernie niski. Stworzono 16 oddziałów po 2 lub 3 godziny tygodniowo. Pracę swą zafiarowali bezinteresownie z gimn. żeńsk. pp. prof. J. Machnicka i prof. Ścieżyńska, z gimn. męsk. pp. prof. Michalski, ze szkoły powsz. pp. Sobierański, Malczewska, Wisniewski, Kruszyński, Drygasowa, Czochowa, Szymonka; z Korpusu Kadetów pp.

plk. Romański, plk. Babecki, prof. Babski, kpt. Sosikowski; ze starostwa ref. ośw. p. Kochański.

— Czarna kawa P. B. K. odbyła się dnia 22 listopada (niedziela). Zgromadziła się w Hotelu Centralnym śmietanka towarzyska miasta Chelma i powiatu. Bawiono się ochoczo do późna w noc. Impreza ta z samych wstępów przyniosła przeszło 100 zł. dochodu, który będzie przeznaczony na cel oświaty żołnierza polskiego.

— Zebranie oficerów rezerwy odbyło się w sobotę w kasynie ofic. 66 p. p. przy udziale 30 członków. Zagaił i przewodniczył zebraniu prezes p. mec. Szymański, poczem p. kpt. Białonski odczytał referat z zakresu wojskowości. Po niezwykle ożywionej dyskusji omówiono sprawy wojskowe.

Programu radiowe

Czwartek, dnia 3 grudnia 1931 r.

Warszawa: 11.40 Przegląd prasy kraj. Pat; 11.58 Sygnał czasu; 12.10 Urząd. kom. Państw. Inst. Met.; 12.15 Odczyt dla leśników p. t. „Czego wymaga chwila obecna od leśnika i właściciela lasu”, wygl. prof. J. Kloska; 12.35 9-ty Poranek szkolny z Filh. Warsz. zorganiz. przez Wydz. Ośw. i Kult. Magistratu m. st. Warszawy wespół z P. R. Wyk.: Ork. filh. pod dyr. J. Ozmińskiego, J. Hupertowa (msopr.), M. Trombini-Kazuro (klawesyn) i Wl. Raczkowski (akomp.). W programie muzyka włoska. Słowo wstępne wypowied. p. St. Natanson; 14.50 Muzyka z płyt; 15.05 Kom. gospodarczy oraz giełda pieniężna; 15.15 Kom. LOPP; 15.20 Kom. Państw. Urz. W. F. Zw. Sport.; 15.25 „Wśród książek” — wygl. prof. H. Mościcki; 15.45 Kom. Centr. Biura Hydr. dla żeglugi i rybaków; 15.50 Program dla dzieci młodszych: a) „Listy od dzieci”, omówi p. W. Tatariewicz, b) Tr. ze Lwowa; 16.20 Franouski (kurs średni); 16.40 Muzyka z płyt; 17.10 Odczyt ze Lwowa; 17.35 Koncert kameralny. Wywk.: Warsz. Kwartet Smyczkowy; 18.50 Rozmaitości; 19.15 Skrzynka rolnicza. Kores. bież. omówi inż. W. Tarkowski; 19.30 Muzyka z płyt — Piosenki Moniek Jewrelersów; 19.45 Pras. Dziennik Radjowy; 20.00 P. W. Woytowicz-Grabińska wygl. feljton p. t. „Tajemnica uśmiechu”; 20.15 Muzyka lekka. Wywk.: Ork. P. R. Narocz-Nowicki (tonor); 21.25

Podgórz

— Podziękowanie. Komitet parafjalny w Podgórzu składa niniejszem p. inż. Murzyńskiemu z Torunia serdeczne podziękowanie za ofiarowane na rzecz bezrobotnych 12 mtr. kwadr. drzewa.

— Pomoc bezrobotnym. W ub. tygodniu otrzymali bezrobotni z rodziną po 4—5 centnarów węgla. W bieżącym tygodniu przystąpił Komitet do rozdziału zebranych produktów żywnościowych. W tym też celu podzieleno bezrobotnych na trzy kategorie: 1) bezrobotnych z rodziną, 2) bezrobotnych, którzy w niedługim czasie otrzymywać będą zasiłek z funduszu bezrobocia, 3) tych, którzy obecnie pobierają zasiłek. Produkty rozdzielane są od dziś wtorku.

Giełdy

Warszawskie notowania walutowe.

z dnia 1 XII 1931 r.

Tranzakcje Sprzedaż Kupno

WALUTY.

Dolary St. Zjedn.	8 90 ¹ / ₂ —8.86 ¹ / ₂
DEWIZY.	
Belgia	124,26—123,64
Białogród	—
Bukareszt	—
Franki	174,08—173,22
Holandja	359,90—358,10
Kopenhaga	—
London	29,8—29,92
Nowy York	8,941—8,901
Nowy York teleg.	8,949—8,908
Paryż	35,00—34,82
Praga	26,48—26,36
Stockholm	—
Szwajcaria	173,77—172,91
Włochy	—
Helsingfors	—
Berlin (w obrotach nieofic.)	211,25

Notowania ziemiopłodów w Poznaniu

Dostawa bieżąca, partet Poznań, handel hurtowy

za 100 kg. z dn. 1 XII 1931 r.

żyto nowe suche	—
Pszonca	27,00—28,50
Jęczmień	22,00—23,00
„ twardsz. przemial.	24,25—24,75
Owies nastewny	—
Młka żytnia	—
„ 65%	39,75—40,75
„ pszenna 65%	37,50—39,50
Otręby żytnie	17,75—18,25
„ pszenne	16,25—17,25
Rzepak	34,00—35,00
Włoka	—
Peluszka	—
Ziemniaki jadalne	—
Groch Wiktorja	25,00—29,00
Słoma żytnia luzna	—
„ prasowana	—
Gorzycyca	—

Poznańska giełda bydła.

z dnia 30. XI. 1931 r.

WOŁY.	zł.
a) pełno-mięsiste wytucz. nie opręg.	70—80
b) mięsiste tuczone młode do 3 lat	58—68
c) mięsiste tuczone starsze	44—52
d) mięsiste miernie odżywione	36—42
BUHAJE	
a) wytuczone pełno-mięsiste	60—65
b) tuczone mięsiste	52—58
c) nie tuczone, dobrze odżyw. starsze	44—50
d) miernie odżywione	32—40
KROWY.	
a) wytuczone, pełno mięsiste	70—80
b) tuczone mięsiste	50—66
c) nie tuczone, dobrze odżywione	40—50
d) miernie odżywione	28—34
JALOVICE.	
a) wytuczone, pełno mięsiste	78—80
b) wytuczone mięsiste	60—68
c) nie wytuczone, dobrze odżywione	42—50
d) miernie odżywione	36—42
MŁODZIEŻ.	
a) dobrze odżywione	40—44
b) miernie odżywione	32—38
CIELETA.	
a) najprzedsniejsze wytuczone	72—80
b) tuczone	62—70
c) dobrze odżywione	52—60
d) miernie odżywione	40—50
OWCE.	
a) wytuczone, pełno mięsiste jagnięta i młodsze skopy	70—80
b) wytuczone starsze skopy i maciorki	56—66
c) dobrze odżywione	—
d) miernie odżywione	—
SWINIE	
a) pełno mięsiste tuczniaki od 120-150 kg. żywej wagi	100—106
b) pełno mięsiste 100 do 120 kg.	92—98
c) mięsiste 80 do 100 kg.	84—90
d) mięsiste ponad kg. 80	76—82
e) macior i późne kastraty	80—88
f) Świnie bekonowe	78—82
g) Prosięta za parę	—

Przebieg targu bardzo spokojny.

Śluchowisko p. t. „Potęga dziecka” — O. Słierman'a w radjof. p. J. Karbowskiego; 22.10 Dod. do Dz. Radj.; 22.15 Urząd. kom. Państw. Inst. Met. i kom. policyjny; 22.20 Wiadomości sportowe; 22.30 Muzyka tan. z danc. „Adria” w wyk. ork. A. Golda i J. Petersburskiego.

DZWIĘKOWE KINO
SWIATOWID
Dziś ostatni raz!

Najczarowniejszy
dźwiękowiec świata
wielka symfonia miłości osnuta na tle bujnego życia Jana Straussa.
Najpiękniejsze walczki świata! Bogała wystawa!
w rol. główń. HANS STÜWE, ITA RINK i C. ROMER.

T O D I N DZWIĘKOWE KINO
PALACE
Dziś i dni następne!

Najwspanialsze arcydzieło humoru i wesołości
„Buster na froncie“
parodia filmu „Na zachodzie bez zmian“
w roli tytuł. fenomenalny **Buster Keaton**. Ponadto nadprogram

Towarzystwo Handlowe

„CENTROHURT“

Sp. z o. o.

GDYNIA

Szosa Gdanska Tel. 1029 i 1001

2563

DZIAŁ I.

Wielkie materiały budowlane jak:

Cement, Wapno, Smoła, Pape, Lepnik, Żelazo, Gwoździe, Gips, Glazura - terakota,

DZIAŁ II.

Węgiel — Koks

wagonowo i ze składów z dostawą do domu

DZIAŁ III.

Owles, Otręby, Srót, Grysik, Sieczka, Słome.

Ceny bezwzględnie konkurencyjne oraz dogodnie warunki płatności.

Własny Oddział w KACKU MAŁYM obok dworca.

LICYTACJA PRZYMUSOWA

Dnia 3 grudnia o 9,30 sprzedaje w Turznie przymusowem przetargiem za gotówkę: 17 krów. Zbiórka przy Bazarze; o 11 w Gostkowie u Litkowskiego, Szlesia, Michalskiego: konie, pszenicę, żyto, gęsi, dryle, radioaparat, rower, kosiarki; o 14 w Grębocinie u Nowickich: 2 worki maki. 2779

(-) Bartkowiak, komornik sądowy Rabska 10.

PRZETARG PRZYMUSOWY

Dnia 3 grudnia b. r. o godz. 9 rano sprzedawac będą najwięcej dajacemu za gotówkę większą ilość partii obuwia i urządzenie sklepowe. Zbiórka licytantów u mnie w biurze.

(-) Chrzanowski, komornik sądowy Toruń Żeglarska 27

Podajemy do łaskawej wiadomości, iż w dniu 1 grudnia **otworzyliśmy** w Bydgoszczy przy Rybim Rynku (ul. Grodzka)

Oddział zastawniczy (Lombard)

Komunalna Kasa Oszczędności miasta Bydgoszczy.

PRZETARG NA DZIERZAWĘ

Biurowo Administracji Nieruchomości Sk. P. przy Kom. Gen. R. P. w Gdańsku, Neugarten 27, ogłasza przetarg na dzierżawę obiektu przy ul. Broschkišcherweg 34. Oferty na dzierżawę w zalokowanych kopertach, zaopatrzone napisem: „Oferta na dzierżawę”, należy składać do godz. 12 w poł. do dnia 15 grudnia r. b. w Kom. Gen. R. P., Gdańsk, Neugarten 27, pokój 23

PRZETARG

na odstąpienie jednorazowego zbioru na pniu wikliny przędalnej na cele koszykarskie

z państwowych kęp wiklinowych nad Wisłą odbędzie się w Dyrekcji Dróg Wodnych Toruń, dnia 8 stycznia 1932. Szczegóły ogłoszone zostaną w najbliższym numerze Pomorskiego Dziennika Wojewódzkiego.

PRZETARG

Dyrekcja Kolei Państwowych w Gdańsku zwraca uwagę na ogłoszony w Monitorze Polskim Nr. 275 z dnia 28 listopada r. b. przetarg publiczny wyznaczony na dzień 10 grudnia r. b. na dostawę tuczniwa i żwiru sianego lub ręcznego.

GRUDZIĄDZ

PRZETARG PRZYMUSOWY

W czwartek, dnia 3 grudnia br. o godz. 10-tej sprzedawac będą w drodze przetargu przymusowego za gotówkę najwięcej dajacemu w Rądzynie: 2 pianina, 2 krowy i byczka. Zbiórka relikwantów przed hotelem; o godz. 13-tej w Szczuplinkach u p. Kindla: powózka. W piątek, dnia 4 bm. sprzedawac będą o godz. 9,30 we Wiewiórkach u p. Burdy: 3 raby, 9 prosiaków, około 20 ctr. pszenicy i 35 ctr. żyta w słomie, plóg i maszyny do prania; o godz. 13-tej w Turznicach u p. Sobolewskiego: 2 raby i cielaka.

(-) T. Maćkowiak, komornik sądowy w Grudziądzu

PRZETARG PRZYMUSOWY

W czwartek, dnia 3 grudnia b. r. o godzinie 10-tej sprzedawac będą za gotówkę więcej dajacemu w Grudziądzu przy ulicy Podgórznej 4: fortepian, 5 mtr. chodnika, stolik owalny, pulpit biurowy, lampę na biurko zegar ścienny i 3 obrazy.

(-) Dobrzański, komornik sądowy w Grudziądzu.

Po myśli art. 76 ustęp 4 Ustawy o Spółdzielniach z dnia 29 października 1920 r. Dz. U. Nr. 111 poz. 733 ogłaszamy rozwiązanie spółdzielni „Sokolnia” Spółdzielnia Budowlana z o. o. w Grudziądzu, wzywając równocześnie wierzycieli do zgłoszenia swych roszczeń.

„SOKOLNIA”

spółdzielnia budowlana z o. o. w Grudziądzu w likwidacji; Aloyzy Kamrowski, Federski Florjan, Alfons Szumski.

OGŁOSZENIE.

Magistrat miasta Wąbrzeźna (Pomorze) ogłasza

KONKURS

na posadę kierownika Elektrowni Miejskiej (technika lub mistrza elektr.) z długoletnią praktyką.

Od kandydatów wymaga się:

- nieprzekroczony 45 rok życia,
- zyciorys własnoręcznie pisany,
- świadectwo obywatelstwa polskiego,
- świadectwa z dotychczasowej praktyki i wykszolenia fachowego,
- znajomość techniczna i administracyjna wchodząca w zakres obowiązków kierownika Elektrowni, a szczególnie nadzór i obsługa urządzeń wysokiego napięcia i przetwornicy na prąd stały wzgl. trójfazowy.

Wynagrodzenie według umowy. Oferty składać należy do Magistratu do dnia 15 grudnia 1931 r.

Magistrat

(-) Schwarz, burmistrz. 2784

GWIAZDORKI

anielski, gwiazdki itd.

do ozdoby pierników i podarków gwiazdkow. poleca tanio i w wielkim wyborze

Władysław Kulerski

Grudziądz, Pańska 19. Tam do nabycia piękny strój choinkowy. 2661

Futra

najsolidniej, najmodniej oraz najtaniej wykonuje popularyzarny w Bydgoszczy fachowiec Stanisław Rudak, Bydgoszcz, Dworcowa nr. 70. 603

Łożyska kulkowe

Neumann i Kaitter Bydgoszcz — Stary Rynek Tel. 141 2088

Hotel „Królewski Dwór“

Grudziądz, Rynek 3-4

Codziennie gościnne kilkadziesiąt występów

Śpiewaczki operowej Olgi Sikorskiej - Grodzińskiej

Bogaty repertuar klasyczny. — Pieśni ludowe i nowoczesne.

KONCERT ARTYSTYCZNY

Poznańskiego Zespołu Artystyczn. pod batutą p. Florjana Ponieckiego.

Dancing 361

Dancing

Kuchnia polsko - francuska. — W śmienito śniadania

W roku 1902 wynalazłem przeciw: **astmie, gruźlicy i suchotom POWIDŁA ZIOŁOWE**

Wynalezione przeze mnie powidła ziołowe, są jedynym środkiem, którym można zapobiec tym chorobom i stosowane są przeciw: zapaleniu płuc i oskrzeli, astmie rodzinnej, różnego rodzaju astmie z własnych zaziębień, kaszli, koklusu i t. p. chorobami. 3000 listów dz ekcyznych otrzymanych z Polski i zagranicy i odwleczonych moimi powioltami ziołowymi, które są do przejrzenia, świadczą o ich skuteczności. 2652

Stanisław Śliwański

Wynalazca Powideł Ziołowych.

Wysyła za zaliczeniem i pocztą tylko:

Wytwórnia Powideł Ziołowych Stanisława Śliwańskiego Łódź, Brzezińska 33.

„MIMOZA“

pierwszorzędny gabinet kosmetyki paryskiej. Stosowanie systematycznych zabiegów usuwających braki najbardziej znanej cery. **Mancure** wykonuje rutynowo manicurzystka. Długotrwałe przyciemnianie brwi, rzęs i wosów. Przyjęcia dla Panów codziennie od 5-6 po poł. Bezpłatna fachowa rada. Ceny przystępne. Toruń, Szeroka 37, II. piętro.

Pianina

znanej jakości poleca na dogodnych warunkach spłaty O. Majewski fabryk. pianin 2518 Bydgoszcz, ul. Dworcowa 7 Tel. 1892. Oferty na żądanie

Kurs tańców

dla młodzieży rozpocznie się 3 grudnia po południu od godz. 5 do 7.

Dla starszych 11 grudnia.

Szkoła tańców WERNY

Żeglarska 10 I p. 2724

Okazja!

Sprzedaje okazjnie: Maszynę do pisania, pianino krzyżowe, warsztat stolarski, aparat do szwajcowania, biblioteka orzechowa. Obuwie męskie, damskie i dziecięce. Wirówki do mleka, kanapy, szafy orzechowe, sosnowe, łózka mebl. i żelazne, rowery damskie i męskie, maszyny do szycia, płaszcze zimowe i wiele innych przedmiotów. 1318

Sklep Okazyjny Grudziądz 2232 ul. Narutowicza nr. 22

MASZYNA

do pisania

„ROYAL“

z podłużnym walkiem prawie nowa, tania sprzedam.

Zgłoszenia „Par“ Toruń Szeroka 46.

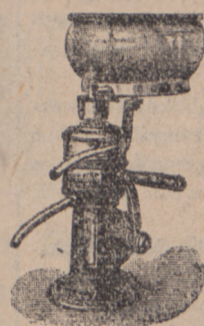
Koniki

gwiazdkowe na zamówienie i do reparacji przyjmuje Józef Dembański Toruń, św. Ducha 5. 2782

Zaopatruje się w najcieplejsze

TRYKOTY

bo nadchodzi ostra zima. Również reperujemy wszelkie trykoty w jedynej Pracowni Trykotów Toruń, Kopernika 26.

WIRÓWKI „MILENA“

Najniższe ceny, najdogodniejsze warunki spłaty.

W własnym interesie należy przed zakupem wirówki zapytać od nas oferty. Wirówki kupuje się u nas nadzwyczaj korzystnie, o czym się można przez zapytanie o ceny, przekonać.

BRACIA RAMME Bydgoszcz, ul. Św. Trójcy 14 b. Telefon 79. 1967

Rządca

kamienicy niezamieszani z kaucją 10.000 zł. poszukiwany. Oferty „Zaraz“ Par Toruń. 2780

Całkowita

wyprzedaż likwidacyjna. Sprzedaż niżej ceny kosztu. Toruń, Szewska 26, Cholewo, skład zabawek.

Elegancki

salon mahoniowy, jadalnia, sypialnia jak nowe sprzedam F-ma Araczeński. Chelmińska przy Rynku. 2783

Zgubiona

książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Starogard nr. 47/L na nazwisko Kollat Feliks unieważniam

Dobra okazja!

Zamienić swoje 34 morgowe gospodarstwo, budynek maszynowy w tym 6 morgów ogrodów na większą dzierżawę dobrej buraczanej ziemi 120-150 morgów, z dobrym inwentarzem z małą dopłatą. Gospodarstwo moje jest we wsi parafialnej przy kolei, 11 km. od miasta Torunia. Wszelkie dogodności w miejscu. Z powodu spraw rodzinnych. Oferty proszę składać do Dnia Pomorskiego pod nr. 2781.

TANIO!

Staniczki Koszyki cięte Bustołosze Paski podwiązkowe różnego rodzaju

B. Wilamowski Toruń 28 ul. Żeglarska 28

REPERTUAR TEATRU TORUŃSKIEGO

W środę, dnia 2. XII o godz. 20-tej „Aureliu nie rób tego.” Komedja w 3 aktach Tadeusza Łopalewskiego

W czwartek dn. 3. XII o godz. 20-tej „X - 33“ (Matrykula 33) Szuka w 3 aktach (10 obrazach) A. Madisa i R. Boucarda.

W piątek dnia 4. XII o godz. 20-tej „Aureliu nie rób tego” Komedja w 3 aktach Tadeusza Łopalewskiego

W sobotę, 5. XII. br. o godz. 16-tej Przedstawienie dla dzieci po cenach najniższych **Czerwony Kapurek i Złoty Król** Bajki Or-Ota.

W sobotę, 5. XII. br. o godz. 20-tej „Aureliu nie rób tego” Komedja w 3 aktach Tadeusza Łopalewskiego

OBIADY

domowe smaczne Prosta 10, I. v.

Zanim

kupisz nowe, zajdź do „Okazjopolu” obejrzeć używane jadalnie sypialnie, po jedynych meble jak łózka, stoły, szafy, lustra, rowery, maszyny do szycia, patefony, siedla oficerskie przepisywane, elektroluxy do odkurzenia, futra męskie i damskie jak nowe, płaszcze, ubrania, obuwie, powózka parokonna, sortownic do kaszy, teodolit uniwersalny, opalograf oraz wszelkie używane rzeczy za bezcen.

„Okazjopol” Grudziądz, Plac 23 Stycznia 14 w podwórzu.

Używane płaszcze

damskie zimowe kurtki futrzane oraz damskie sprzedam korzystnie Toruń, Szeroka 37, II p. m. 5. 2629

Selegramy

Z ostatniej chwili

Dodatkwowi świadkowie zeznawać będą w procesie Centrolewu Przebieg 32 dnia rozprawy

(6) Warszawa, 2. 12. (tel. wł.) W procesie Centrolewu jako pierwszy zeznawał wczoraj prof. Kulczycki, członek Rady Naczelnej N. P. R. O kongresie Centrolewu mówi, że po takiej manifestacji, jaką był kongres krakowski, rząd powinien był ustąpić, albo też dokonać zamachu stanu na Konstytucję. Na pytania adwokatów i prokuratora świadek stwierdza, że uważa za wykluczone, aby Popiel przygotowywał zamach oraz że Centrolew był organizacją, potrzebną do wyborów.

Adw. Honigwill prosi o dodatkowe zeznanie świadka Grosfelda z Przemysła, celem przesłuchania, jaki cel miała manifestacja w dniu 14 września. Sąd postanowił przychylić się do wniosku obrony.

Następnie zeznają świadkowie: Jerzy Michałowicz, sekretarz Zw. Stow. Wojsk., oraz wicemarszałek Sejmu Jan Dębski. Ostatni stwierdza, że był posłem w 3 sejmach i brał czynny udział w życiu organizacyjnym partii. Świadek charakteryzuje działalność Piasta, który zdaniem jego ustosunkowywał się pozytywnie do zmiany konstytucji, świadek wyraża przekonanie, że i dzisiaj jest możliwy kompromis w tej sprawie. Stronnictwo środkowe działa z prawicą i lewicą. Piast nie miał zdecydowanej linii. Przywódcy Piasta byli krytycznie usposobieni do Centrolewu.

Świadek red. Franc. Kwieciński, prezes oddz. N. P. R. na terenie Kongresówki zeznaje o manifestacji wrześniowej i o kongresie krakowskim.

Po przerwie prok. Grabowski wnosi o przesłuchanie nowych świadków, mianowicie szefa biura sejmowego Dziadosza w związku ze sprawą Haeckera, przy której chodzi o stwierdzenie, że Haecker był istotnie informatorem Dziadosza, oraz świadka Fuchsa celem dokładnego ustalenia przebiegu zajść na stokach Cytadeli, i wreszcie b. strażnika straży marszałkowskiej Stawickiego, celem przesłuchania na okoliczności pobytu oficerów w gmachu Sejmu.

Zawa obrońców domaga się wezwania jako dodatkowych świadków członków komisji sejmowej z r. 1929 Czetwertyńskiego, prezesa komisji, Dąbrowskiego, referenta tej komisji, Tadeusza Ryglera i b. szefa kancelarii sejmowej Pomorskiego, oraz wezwania Haeckera, celem konfrontacji z Dziadoszem.

Pomiędzy prok. Grabowskim a adwokatem wywiązuje się dłuższy dialog. Wreszcie sąd postanawia wezwać jako dodatkowych świadków Dziadosza, Haeckera, Fuchsa, Kwapińskiego i Arciszewskiego.

Dalej zeznają b. prezes Sądu Najwyższego Aleks. Mogilnicki oraz Wład. Seyda.

W związku z zeznaniami Mogilnickiego, które zawierają rzekomo szereg nieścisłości, b. min. spraw. Car wystosował do sądu list, w którym prostuje część zeznań Mogilnickiego. B. min. Car zaznacza, że zeznania te podyktowane są niechęcią do niego w związku z usunięciem go ze stanowiska prezesa Sądu Najwyższego.

Następny świadek Stan. Thugutt, publicysta,

redaktor „Tygodnia”, zwolniony od przysięgi, stwierdza, że w łonie Centrolewu nie istniały nastroje rewolucyjne. Świadek rysuje dalej historię stosunków politycznych od r. 1926. Charakteryzując postać i działalność Bagińskiego oświadcza, że poseł, któryby nawoływał chłopów do nieplacenia podatków, byłby wydalony ze stronnictwa. Świadek odpowiada w końcu na szereg pytań obrońców oraz oskarżonych Pragiera, Liebermanna i Kiernika.

Projekt podziału administracyjnego państwa

Płaty tom materiałów administracyjnych

Komisja do usprawnienia administracji publicznej przy prezese Rady Ministrów wydała w ostatnich dniach V-ty tom swolch „Materiałów”, w którym opublikowała wnioski w sprawach podziału administracyjnego państwa. Tom ten składa się z dwóch obszernych części, z których pierwsza zawiera ogólne zasady reformy podziału administracyjnego na gminy i powiaty, druga zaś obejmuje projekt podziału administracyjnego państwa na województwa, skreślony przez przewodniczącą komisji dr. Maurycego Jaroszyńskiego, zawiera wyczerpujące informacje o przebiegu i metodzie prac komisji nad powyższymi wnioskami.

Jak wiadomo, komisja dla usprawnienia administracji publicznej jest organem doradczym przy osobie prezesa Rady Ministrów.

Wnioski jej, obecnie opublikowane, zostały już przed paru tygodniami przedłożone p. premerowi Prystorowi. Są one owocem pracy sekcji do spraw podziału administracyjnego państwa, prowadzonej od grudnia 1928 i opartej na licznych referatach oraz ankiecie, rozesłanej ludziom nauki, przedstawicielom administracji rządowej i samorządowej, organizacjom i reprezentantom życia gospodarczego, wreszcie poszczególnym osobom, interesującym się kwestiami reformy i usprawnienia administracji publicznej.

Książkę można nabyć w dziale handlowym „Monitora Polskiego”, Miodowa 22, w cenie zł. 3,50.

Zaognienie czerwono-żółtej walki w Niemczech

Sensacyjne rewelacje komunistyczne

Organ komunistów niemieckich „Sächsische Arbeiter Zeitung” zamieszcza artykuł wstępny, podający sensacyjne szczegóły o zbrojeniach narodowych-socjalistów w Lipsku.

Według tych informacji Lipsk posiada 2 brygady oddziałów szturmowych, którymi dowodzą Goeckel i dr. Trommler, posiadający dokładne plany działania, na wypadek zamachu stanu. W razie mobilizacji instrukcja przewiduje m. in. natychmiastową rekwizycję 60 samochodów ciężarowych w celu przyspieszenia akcji czynnej. W przeciągu 4 godzin

zorganizowane mogą być oddziały w sile do 3500 ludzi. Hitlerowcy lipscy przewiezieni mają być natychmiast do Hamburga, natomiast oddziały hamburskie do Berlina, a berlińskie do Lipska. Broń przemycana jest w dużych ilościach głównie z Belgii.

W posiadaniu lipskich oddziałów szturmowych stronnictwa narodowo-socjalistycznego, jak stwierdza dziennik — znajdowały się na 15 ciężkich karabinów maszynowych, 3—4 miotacze min, większa ilość karabinów i znaczne zapasy amunicji.

Wilno remisuje z Łotwą w boksie

Wilno, 2. 12. (PAT). We wtorek wieczorem w sali ośrodka wychowania fizycznego w Wilnie odbył się mecz bokserski między państwową reprezentacją Łotwy a okręgową reprezentacją Wilna. Wynik spotkania 7:7.

Piękło młodzieży w Niemczech

Prokurator Rzeszy wytoczył proces przeciwko dyrektorowi oraz 13 nauczycielom schroniska dobroczynnego dla młodzieży w Waldhofie w regencji poczdamskiej. Personal nauczycielski tego zakładu oskarżony jest o bicie wychowanków do krwi i ciężkich obrażeń, dalej o stałe działanie na szkodę zdrowia wychowanków przy równoczesnym nadużywaniu stanowiska służbowego i zaniechaniu obowiązków zawodowych. Katowanie dzieci odbywało się przy użyciu broni i niebezpiecznych narzędzi, co zagrażało życiu młodzieży. Stwierdzono poza to wypadki zgwałcenia nieletnich. Jedynie dzięki stosowaniu terroru udało się dotychczas nauczycielom zakładu zapobiec rozpowszechnianiu wiadomości o tych nadużyciach przez wychowanków zakładu.

Powódź we Włoszech

Rzym, 2. 12. (PAT). W okolicy Peskary powódź przybrała zastraszające rozmiary. Miliarda faszystowska prowadzi energiczną akcję ratunkową. Szkody materialne są znaczne.

Zamknięcie granic Rzeszy dla polskich robotników sezonowych w 1932 r.

Już od szeregu lat prowadzą pewne koła niemieckie gwałtowną kampanję przeciwko sprowadzaniu przez właścicieli ziemskich Niemców polskich robotników sezonowych. Akcja ta została w ostatnim czasie uwieczniona pomysłami wynikającymi z wydania przez rząd Rzeszy rozporządzenia o niesprowadzaniu robotników sezonowych z Polski na r. 1932.

W ciekawe komentarze zaopatruje to zarządzenie rządu niemieckiego nacjonalistyczny „Der Jungdeutsche”, zwracając uwagę na zaszła w ostatnim czasie ewolucję pojęć w odniesieniu do zagadnienia, czy robotnik rolny niemiecki może zastąpić z powodzeniem robotnika polskiego.

„Robotnik polski — czytamy — był tańszy, niż niemiecki, stawał mniejsze wymagania w odniesieniu do sprawy mieszka-

nia i wyżywienia...”

„Jest rzeczą pocieszającą — kończy „Der Jungdeutsche” — że nareczcie rząd Rzeszy poczynił ostateczne decyzje w kierunku całkowitego zamknięcia granic i że w ten sposób skończył się ten tak smutny okres polskiego robotnika sezonowego.”

Inne zdanie o tej sprawie wypowiada (również nacjonalistyczny) dziennik berliński „Deutsche Allgemeine Zeitung”, w którym wystąpiono w obronie właścicieli ziemskich, sprowadzających polskiego robotnika. Autor stwierdza, że mieszkanie miasta najzupełniej się nie nadaje do pracy rolnej, że nie wykazywał chęci do wykonywania kardynalnych prac rolnych i że stanowią materiał, wielce podatny pod agitację wywrotową. Autor jest wreszcie zdania, że sprawa bezrobotnych niemieckich wyglądałaby zupełnie inaczej, gdyby tych

bezrobotnych skierowano na majątki państwowe.

Jak widzimy, stanowiska na przedstawione zagadnienie polskiego robotnika sezonowego w Niemczech wykazują dużą rozpiętość w samym obozie nacjonalistów niemieckich

Nie wchodząc w meritum zagadnienia, które dla nas Polaków posiada szereg stron bolesnych przy pewnych wacharach politycznych, zwracamy tu tylko uwagę na systematyczność i skuteczność akcji niemieckiej, która poprzez niezmordowaną propagandę doszła do rezultatów przez siebie oczekiwanych a wyrażonych ostatnio w formie wydanego przez władze niemieckie zakazu przekraczania granicy dla wykonywania pracy na roli przez polskiego robotnika sezonowego.

Ćwiczenia hitlerowców, jak twierdzi pismo, odbywać się mają z wiedzą Reichsweltry na placu wojskowym w Lindenthal, koło Lipska.

Rewelacje lipskiego dziennika komunistycznego o silnych zbrojeniach wśród hitlerowskich oddziałów szturmowych w Lipsku, wywołały wielkie wrażenie.

Nacjonalistyczna „Leipziger Neueste Nachrichten” stara się zbagatelizować całą sprawę, ogłaszając mało przekonujące dementi stronnictwa narodowo-socjalistycznego oraz dowództwa Reichsweltry. Komuniści z całą stanowczością podtrzymują swoje twierdzenia i żądają kategorycznie przeprowadzenia śledztwa. W razie potrzeby służą materiałami dowodowymi.

Zwrócić trzeba jeszcze uwagę, że nacjonalistyczna młodzież akademicka Lipska urządziła wielką demonstrację publiczną, podczas której naddyr. Dr. Bohmen-Staedt wygłosił referat polityczny: „PRZEZ DYKTATURĘ DO WOLNOŚCI”. Mówca charakteryzował w duchu nacjonalistycznym teraźniejsze nastroje młodzieży, na której czele stanąć muszą wodzowie o nieskazitelnej ideologii narodowej. Przez 12 lat — mówił Bohmen-Staedt — wszechnicie niemieckie są areną poczynań antynarodowych — etycznych i — religijnych. Od 12 lat powtarza się stale niedorzeczności o zbrataniu narodów. Mowy być nie może o porozumieniu z Francją i Anglią. Życiem narodu rządzi tylko siła. Przygotowani jesteśmy do dyktatury. Obowiązkiem młodzieży akademickiej jest przyłączyć się do walki czynnej w stronnictwach prawicowo-opozycyjnych. Obójtnie kto dokona zamachu stanu — Hitler czy Hugenberg, tak czy inaczej obydwa będą w jednym szeregu.

Przemówienie wywołało wśród obecnych spontaniczny odruch na cześć „III Rzeszy”.

Advertisement for 'Dziennik Gdański' newspaper, including subscription rates and contact information for the printing house.